

371.2

จ 172 ก

ร.3

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามที่เสนอของผู้บริหารและครู

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

วรางคณา ปันถายนาถ

24 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177762

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู

สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ

ของ

วราภรณ์ ปิ่นลายนาถ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2527

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู และเพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการโดยจำแนกตาม วุฒิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน การศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ศึกษาการบริหารงานวิชาการ ตามองค์ประกอบที่สำคัญสามด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 105 คน และครูจำนวน 665 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามวัดทัศนะของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test และ F -test

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและแต่ละรายด้าน เมื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครูจำแนกตาม วุฒิ ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน ต่อการบริหารงานวิชาการ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีวุฒิต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แตกต่างไปจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการ โดยรวม และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แตกต่างไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION IN THE PRIMARY SCHOOLS AS
VIEWED BY SCHOOL ADMINISTRATORS AND TEACHERS UNDER
THE NONTHABURI PROVINCIAL PRIMARY EDUCATION OFFICE

AN ABSTRACT

BY

WARANGKANA PANLAINARK

Presented in partial fulfilment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

October, 1984

The purposes of the study were to investigate the three aspects of academic affairs administration, namely curriculum and instructional management, supervision, and measurement and evaluation, in primary schools according to the views of school administrators and teachers, and to compare those views between the groups and within the groups classified by educational qualification, ranges of working experiences, and school sizes.

Sample of the study comprised of 150 school administrators and 650 school teachers who worked under the jurisdiction of Nonthaburi Provincial Primary Education Office. The instrument used for collecting data was the Likert-type questionnaires. Means, standard deviation, t-test, and F-test were applied to analyze the data.

The result indicated that both school administrators and teachers had their views at the level of "agree" toward overall and each aspect of academic affairs administration. In comparison the views between and within the groups of school administrators and teachers, the finding revealed as follows;

1. School administrators and teachers had statistically different views toward overall and each aspect of academic affairs administration at .05 level of significance.

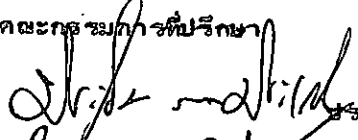
2. School administrators and school teachers with different educational qualifications had statistically different views toward overall and each aspect of academic affairs administration at .05 level of significance.

3. School administrators and teacher who worked in different school sizes had statistically different views toward overall and each aspect of academic affairs administration at .05 level of significance.

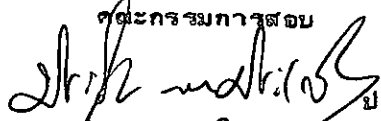
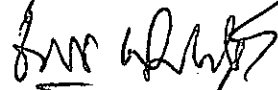
4. School administrators with different ranges of working experiences had statistically different views toward overall academic affairs administration at .05 level of significance. However, administrators who had range of working experiences shorter than 5 years, had statistically different views toward curriculum and instructional management at .05 level of significance from the ones who had ranges of working experiences between 5 - 10 years and more than 10 years.

5. Teachers, who had ranges of working experiences shorter than 5 years, had statistically different views toward overall and in the aspect of curriculum and instructional management of academic affairs administration at .05 level of significance from the ones who had ranges of working experiences between 5 - 10 years and more than 10 years.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้น
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศจุฬุปลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม รอดประเสริฐ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชำญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำ เอาใจใส่ แก่ไขข้อบกพร่องโดยใกล้ชิดมา โดยตลอด รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรดิษฐ์ โสมประยูร ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอบพระคุณ ดร.ประมวล เสนาภทธี ดร.บุญธิย ทองอยู่ อาจารย์ ฤวิชัย ทองมี อาจารย์ อรอนงค์ สุวรรณกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีบุรณ พอมเย็น ที่ได้กรุณาตรวจแก้และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัย ขอขอบพระคุณหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดนนทบุรี ที่กรุณาให้ความสะดวกในการส่งและเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรีทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ คุณบุญศรี แสงประเสริฐ คุณรัฐทิพา ร.ท.หญิงนงพะงา ร.ต.หญิง มะดากุล และ คุณอภิชาติ บันลายนาค รวมทั้งเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 10 ที่ช่วยเหลือทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา คุณย่าและ ประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อระลึกพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณยิ่งในฐานะผู้วางรากฐานการศึกษาของผู้วิจัย

วรารังคณา บันลายนาค

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	7
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	8
หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหาร	10
หน้าที่และความรับผิดชอบของครู	13
งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	15
งานนิเทศการศึกษา	21
งานวัดและประเมินผล	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อหลักสูตรและ	
การบริหารงานวิชาการ	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	28
สมมติฐานในการวิจัย	30
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	31

ศึกษาและสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	32
การรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 การแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ของ ผู้บริหารและครู	44
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ	128
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	140
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	140
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	140
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	140
การวิเคราะห์ข้อมูล	141
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	141
อภิปรายผล	142
ข้อเสนอแนะ	154
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	157
บรรณานุกรม	159
ภาคผนวก	165

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงอัตราเวลาเรียนคิดเป็นร้อยละในแต่ละกลุ่มวิชา	18
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน	32
3 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	33
4 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู ..	45
5 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู	49
6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล ตามทัศนะของผู้บริหารและครู	53
7 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกเป็นรายด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู	55
8 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีวุฒิ ต่างกัน	58
9 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกัน	63
10 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกัน	70
11 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกเป็นรายด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกัน	74
12 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มี ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน	75

13	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานต่างกัน	96
14	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานต่างกัน	98
15	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกเป็นรายด้านตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานต่างกัน	101
16	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	103
17	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ที่มีขนาดต่างกัน	112
18	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ที่มีขนาดต่างกัน	122
19	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกเป็นรายด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ที่มีขนาดต่างกัน	127
20	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู	129

21	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกัน	130
22	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกัน	131
23	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหาร ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่	132
24	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการรวมทุกด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่	133
25	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาด ต่างกัน	134
26	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของครูที่มีวุฒิต่างกัน	135
27	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน	136
28	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่	137
29	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการรวมทุกด้าน ตามทัศนะของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน	138
30	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	139

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่รัฐบาลใช้ในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เพราะการให้การศึกษาแก่ประชาชนเป็นรากฐานของการพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม การศึกษาจึงมีส่วนช่วยและส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญของประเทศชาติ ดังจะเห็นจากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ที่เกี่ยวกับเรื่องที่ว่า "การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้โดยสะดวก รวดเร็ว ใฝ่ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว" (คำเลื่อง วุฒิจันทร์ 2520 : 3 อ้างอิงมาจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช)

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้บุคคลแต่ละคนพัฒนาตนเอง ไม่ว่าจะเป็น หรือทิศทางใด ต้องอาศัยการประถมศึกษาเป็นรากฐานเสียก่อน การประถมศึกษา ที่จำเป็นต่อการพัฒนามนุษย์และประเทศชาติ ฉะนั้น รัฐบาลทุกประเทศ ตลอดจนนักการศึกษา จึงให้ความสนใจต่อการศึกษาระดับนี้เป็นพิเศษ (ก่อ สวัสดิพานิชย์ 2525 : 7 - 8)

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงดำริว่า "ในบรรดาการศึกษาระดับ ต่าง ๆ เห็นจะไม่มีอะไรสำคัญยิ่งไปกว่าการประถมศึกษา" (สมเดช มุงเมือง 2525 : 36 - 50 อ้างอิงมาจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) การศึกษา เป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตย และยิ่งกว่านั้น ในการวัดความเจริญของชาติต่าง ๆ ตามหลักสากลต่างก็ถือเอามาตรฐานประถมศึกษาเป็นเกณฑ์วัดความเจริญของชาตินั้น ๆ (เกษม ศิริสัมพันธ์ 2525 : 52)

การกำหนดมาตรฐานหรือคุณภาพทางการศึกษาจะพิจารณาผลงานทางด้านวิชาการ เป็นสำคัญ งานวิชาการจึงนับได้ว่าเป็นงานหลักในการบริหารโรงเรียน เพราะ เป็นงานที่

เกี่ยวกับการเรียนการสอน ส่วนงานอื่น ควร เป็นการสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปด้วยดี หรืออาจกล่าวได้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน (กรมสามัญศึกษา 2522 : 385) แต่ถ้าพิจารณาคุณภาพการจัดการประถมศึกษาพบว่า ประชาชนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว มีจำนวนไม่น้อยยังอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่ได้ คิดเลขไม่เป็น ทั้งนี้เพราะการอ่านออก เขียนได้มีอยู่ชั่วระยะเวลาสั้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาการบริหารงานวิชาการแทบทั้งสิ้น (สิปปนนท์ เกตุทัต 2523 : 76 - 88)

การบริหารงานวิชาการ จึงเป็นงานที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ กระบวนการบริหารงานวิชาการก็เช่นเดียวกับกระบวนการบริหารการศึกษา ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยสำคัญสี่ประการด้วยกัน คือ คน เงิน วัสดุ และวิธีการจัดการ เป็นที่ยอมรับกันว่า คนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะคนเป็นผู้ใช้ปัจจัยในการบริหารดังกล่าว ฉะนั้นการบริหารงานวิชาการจะสำเร็จหรือไม่เพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับบุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหารและครู เพราะผู้บริหารเป็นผู้เปลี่ยนนโยบายการศึกษาของรัฐไปสู่การปฏิบัติ เป็นผู้ปฏิบัติจริงเป็นผู้ที่จะทำให้ผลของการพัฒนาคนมีคุณภาพสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่ (ขุนทอง ภูผาเดื่อน 2526 : 6 - 11) ส่วนครูเป็นผู้รับนโยบายของผู้บริหาร และเป็นผู้ปฏิบัติจริงใกล้ชิดกับตัวนักเรียนมากที่สุด แต่ปรากฏว่า ปัญหาคุณภาพการศึกษาหรือปัญหาการบริหารงานวิชาการเกิดขึ้นจากตัวผู้บริหารและตัวครูเป็นส่วนใหญ่ ยังมีผู้บริหารจำนวนไม่น้อยที่ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการ จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษาในปีการศึกษา 2524 พบว่า ผู้บริหารประถมศึกษา ส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาอาคารสถานที่มากกว่าที่จะสนับสนุนงานด้านวิชาการ และครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีสอนแบบเดิมผสมกับวิธีสอนที่ศึกษาจากแบบ การสอนและคู่มือครู (กาญจนา อัญญาโชโค และ เสาวคนธ์ อรุณรัตน์ 2526 : 56 - 64) การที่ผู้บริหารมิได้สนับสนุนงานด้านวิชาการเป็นอันดับแรก ทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพและไม่ตรงเป้าหมายของการจัดการศึกษาเท่าที่ควร สำหรับเรื่องนี้ อมรชัย ดันติเมธ (อมรชัย ดันติเมธ 2524 : 5 - 7) ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารไม่ได้ทำหน้าที่ผู้นำทางวิชาการ ขาดการประชุมปรึกษาหารือทางด้านวิชาการ ขาดการนิเทศภายใน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนยังมีน้อย การจัดห้องเรียน เป็นรูปพิธีการ

มากเกินไป ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและกระบวนการทำบันทึก
การสอน ปัญหาดังกล่าว ล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดจากบุคลากรทั้งสิ้น

จังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษารวมทั้งสิ้น 54,020 คน
แต่จากการรายงานผลการวิจัยโครงการวิจัยและวางแผน เพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดนนทบุรี
ในปีการศึกษา 2524 ปรากฏว่าคุณภาพทางการศึกษาค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ อัตราการตกซ้ำชั้นสูง
จะเห็นได้จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซ้ำชั้นร้อยละ 14 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซ้ำชั้น
ร้อยละ 15 นับว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษา และจากการทดสอบความสามารถพื้นฐาน
วิชาทักษะ จึงได้แก่วิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์ พบว่าผู้ไม่เกณฑ์ต่ำ ซึ่งวิชาทั้งสองนี้
จัดเป็นวิชาทักษะที่จะเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาหาความรู้ในแขนงวิชาอื่น ๆ
ถ้านักเรียนมีความสามารถพื้นฐานวิชาดังกล่าวต่ำ ก็อาจเป็นสาเหตุให้การเรียนวิชาอื่น ๆ
ต่ำไปด้วย (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ม.ป.ป. : 92) ปัญหาการศึกษา
เหล่านี้ จัดเป็นปัญหาการบริหารงานวิชาการ ดังกล่าวแล้วว่าคุณครูในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็น
ผู้บริหารหรือครูผู้สอน นับเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ
ทั้งสิ้น ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
เพื่อนำความคิด เห็น เหล่านี้มา เป็นข้อมูล เบื้องต้นในการปรับปรุงงานวิชาการในโรงเรียน
ประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรีต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหาร
และครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดย
จำแนกตามตัวแปร สถานภาพการปฏิบัติงาน วุฒิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของ
โรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี เพื่อใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยนี้จะ เป็นข้อมูล เบื้องต้นให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ
คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะ
ของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสองกลุ่ม คือ

1.1 ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี จำนวน 119 คน

1.2 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี จำนวน 819 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 สถานภาพการปฏิบัติงาน

2.1.1.1 ตำแหน่งผู้บริหาร

2.1.1.2 ตำแหน่งครูผู้สอน

2.1.2 วุฒิ

2.1.2.1 ปริญญาตรีขึ้นไป

2.1.2.2 ต่ำกว่าปริญญาตรี

2.1.3 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.1.3.1 ต่ำกว่า 5 ปี

2.1.3.2 5 - 10 ปี

2.1.3.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

2.1.4 ขนาดโรงเรียน

2.1.4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

2.1.4.2 โรงเรียนขนาดกลาง

2.1.4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การบริหารงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา การวัดและประเมินผล ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

1.1 งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนตามระดับชั้น ตามความสนใจ และตามความต้องการของสังคม รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกเวลาเรียนตามปกติของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี สำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็นสี่หัวข้อ คือ

1.1.1 การจัดครูเข้าสอน

1.1.2 การจัดตารางสอน

1.1.3 การเลือกแบบเรียน

1.1.4 การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

1.2 การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษา มีคุณภาพด้านการเรียนการสอนและ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของครูด้วยวิธีต่าง ๆ

1.3 การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่จะตรวจสอบว่า ผู้เรียน
ได้บรรลุผลในการเรียน และครูผู้สอนได้บรรลุผลในการสอนตามจุดมุ่งหมายปลายทางของ
หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 หรือไม่

2. ผู้บริหาร หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี

3. ครู หมายถึง ผู้ทำการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดนนทบุรี

4. วุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้บริหารและครูแต่ละคน สำหรับ
การวิจัยครั้งนี้แบ่งวุฒิเป็นสองระดับ คือ

4.1 วุฒิปริญญาตรีขึ้นไป หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
ขึ้นไป

4.2 วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่า

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะ เวลาที่ปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู
สำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งประสบการณ์เป็นสามระดับ คือ

5.1 ต่ำกว่า 5 ปี

5.2 5 - 10 ปี

5.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

6. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การจัดระดับโรงเรียนโดยยึดจำนวนนักเรียน ซึ่ง
สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กำหนดไว้ดังนี้

6.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 359 คน

6.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่

360 - 719 คน

6.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อวงการศึกษามากยิ่งหย่อนไปกว่าผู้บริหารการศึกษาในระดับอื่น ๆ เพราะความเป็นผู้นำทางวิชาการของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ในการที่จะสร้างหรือพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะในวัยที่เด็กกำลังรับและเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ใกล้ชิดกับตัวเองมากที่สุด การบริหารงานวิชาการ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน หน้าที่ของโรงเรียน คือ การให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ ส่วนงานอื่น ๆ ในโรงเรียน เป็นเพียงส่วนประกอบที่เป็นปัจจัยส่งเสริมงานวิชาการให้มีคุณภาพ และช่วยให้งานวิชาการดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น (Stoops and Johnson. 1967 : 176)

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ (ภิญโญ สาธร 2519 : 536) การบริหารงานวิชาการภายในโรงเรียนนั้นไม่ใช่เฉพาะแต่เพียงการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของเด็กให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมวิชาการในโรงเรียนก็คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนนั่นเอง (สุมิตร คุณานุการ 2518 : 16 - 18)

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา คือ การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ตลอดจนการอบรมศีลธรรม จรรยา และความประพฤติของนักเรียน เพื่อให้เป็นคนดีมีความรู้ความสามารถที่จะนำมาหาเลี้ยงชีพได้มีความสุขความพอใจตามมาตรฐานและสภาพความเป็นอยู่และช่วยเหลือพ่อแม่เพื่อนบ้านและสังคมตามสมควร (องค์การ อินทรมพรรย 2525 : 161 - 162)

การบริหารงานวิชาการนับว่าเป็นงานที่สำคัญของโรงเรียน หรืออาจกล่าวได้ว่า โรงเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับงานวิชาการของโรงเรียน จุดมุ่งหมายของงานวิชาการอยู่ที่ การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ ใฝ่มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติที่ต้องการ งานวิชาการ จึงมีใช้อยู่ที่นักเรียนอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่งานวิชาการเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพ ของพลเมืองและความมั่นคงของประเทศไทย การที่โรงเรียนจะทำหน้าที่นี้ได้อย่างสมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญแก่งานวิชาการ และเข้าใจขอบเขตการดำเนินงาน และภาระหน้าที่ของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เป็นอย่างดี

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

เอกวิทย์ ณ ถลาง (ทวน พินธุพันธ์ 2525 : 10 - 17 อ้างอิงมาจาก เอกวิทย์ ณ ถลาง) ได้ให้ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานบริหารด้าน วิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาชั้น ได้แก่ การควบคุมดูแลหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำการ การเผยแพร่วิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัยค้นคว้า การประเมินมาตรฐานในโรงเรียน เพื่อการปรับปรุงโรงเรียน ตลอดจนการตรวจเยี่ยมและ นิเทศการศึกษาแก่โรงเรียน

สัจจิต อุทรานันท์ (สัจจิต อุทรานันท์ 2526 : 30 - 34) กล่าวว่า การบริหาร งานวิชาการนั้น ผู้บริหารจะคำนึงถึงแต่งานวิชาการด้านเดียวนั้นไม่ได้ จะต้องคำนึงถึงงาน ด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไป ฉะนั้นขอบข่ายการบริหารงานวิชาการควรจะประกอบไปด้วย 20 งาน ดังนี้

1. งานเกี่ยวกับการบริหารบุคคล ได้แก่
 - 1.1 งานจัดบุคลากร
 - 1.2 งานพัฒนาบุคลากร
 - 1.3 งานบำรุงขวัญบุคลากร
2. งานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่

- 2.1 งานพัฒนาหลักสูตร
- 2.2 งานทำแผนการสอน
- 2.3 งานจัดตารางสอน
- 2.4 งานเลือกหนังสือและแบบเรียน
- 2.5 งานพัฒนาหลักสูตรสำหรับชุมชน
3. งานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่
 - 3.1 งานเตรียมการสอน
 - 3.2 งานพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอน
 - 3.3 งานนิเทศการเรียนการสอน
4. งานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่
 - 4.1 งานระเบียนนักเรียน
 - 4.2 งานห้องสมุด
 - 4.3 งานบริการสื่อการสอน
 - 4.4 งานแนะแนวการศึกษา
5. งานที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ได้แก่
 - 5.1 งานข้อสอบมาตรฐานและคลังข้อสอบ
 - 5.2 งานวัดและประเมินผลการเรียน
 - 5.3 งานประเมินโครงการ
6. งานที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ได้แก่
 - 6.1 งานการใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน
 - 6.2 งานบริการทางวิชาการแก่ชุมชน

สุทธิย์ บุญช่วย (สุทธิย์ บุญช่วย 2526 : 59 - 66) ได้จำแนกลักษณะของ

งานด้านวิชาการในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนรับผิดชอบ มีขอบข่ายดังนี้

1. งานด้านหลักสูตร
2. งานด้านการเรียนการสอน

๓. งานเกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์การสอน
๔. งานด้านวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
๕. การนิเทศภายในโรงเรียน
๖. งานสนับสนุนวิชาการอื่น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เสนอแนะงานวิชาการที่ควรจัดทำในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไว้ดังนี้ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 30)

1. กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และการวางแผนของโรงเรียน
2. จัดหาและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียน
3. การวางแผนการสอน
4. การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน
5. การนิเทศการสอน
6. ห้องสมุด
7. การวัดและประเมินผล
8. พัฒนาการสอนวิชาทักษะ
9. พัฒนาการสอนประสบการณ์ชีวิต
10. พัฒนาการสอนวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย
11. พัฒนาการสอนกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ
12. พัฒนาการสอนกลุ่มพิเศษ
13. การสอนซ่อมเสริม
14. การใช้ทรัพยากรของชุมชนเพื่อการเรียนการสอน
15. การรายงานผลการเรียน (ป.๐1)

หน้าที่และควมรับผิดชอบของผู้บริหาร

งานบริหารวิชาการจะสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร เป็นสำคัญ ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนควรรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียน คือ

การให้บริการทางวิชาการ และผู้บริหารมีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการครูของครูสภา ได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และลักษณะที่ปฏิบัติของผู้บริหาร ในที่นี้ได้จัดคัดแยกออกมาเฉพาะงานด้านวิชาการ รวบรวมได้ ดังนี้ (กรมสามัญศึกษา 2522 : 14 - 17)

ผู้บริหารปฏิบัติงานในหน้าที่ที่มากน้อยโดยตำแหน่งตามลำดับดังต่อไปนี้ 1 - 7 ครูใหญ่

1 - 15 อาจารย์ใหญ่ 1 - 17 ผู้อำนวยการ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน
2. กำหนดวิธีดำเนินงานและติดตามผลด้านวิชาการ
3. ควบคุมดูแลการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักสูตร
4. จัดทำรายการสอน โครงการสอน คู่มือประกอบการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์

การศึกษา

5. มอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ
6. ติดตามงาน แก้ปัญหา และนิเทศ
7. จัดให้มีกิจกรรม มีการประเมินผลงาน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และ

พัฒนาให้ก้าวหน้า

8. จัดทำรายการสอน โครงการสอน ทั้งวิชาสามัญและอาชีพ จัดโปรแกรม

การเรียน

9. จัดบริการแนะแนว ห้องสมุด และโสตทัศนศึกษาให้ใช้ได้โรงเรียน
10. จัดฝึกอบรมและให้คำแนะนำเพื่อส่งเสริมวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการ
11. จัดระบบงานกำหนดลักษณะงาน มีการวิเคราะห์ วิจัยและประเมินผลงาน
12. รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
13. นำเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ทางการศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพมาใช้

และเผยแพร่

14. พัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของประชาชน

15. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่ได้รับแต่งตั้ง ตลอดจนปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

16. ควบคุมการฝึกอบรมและจัดทำระเบียบ

17. จัดบริการตามข้อ ๑. ให้สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

พนัส หันนาคินทร์ (พนัส หันนาคินทร์ 2524 : ๑2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายนั้น ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง ความรับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้

1. งานด้านเกี่ยวกับตัวครู ได้แก่ การจัดหาครูที่ดีมาทำการสอน จัดครูให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ เหมาะแก่ความรู้ ความสามารถ การปกครองครู การสร้างน้ำใจหรือขวัญในการทำงานให้แก่ครู การพัฒนาตัวครู เช่น การพยายามสนับสนุนให้ครูมีความสามารถในเชิงวิชาการและวิชาชีพยิ่งขึ้น

2. งานด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ความถนัดหรือความต้องการ การส่งเสริมนักเรียนในด้านวิชาการ การจัดบริการห้องสมุด และแหล่งสำหรับบริการด้านวิธีสอน การควบคุมเวลาการเรียนของนักเรียน การหาทางช่วยเหลือนักเรียนเรียนช้า การจัดการสอนซ่อมเสริม การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน

3. งานด้านการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การใช้หลักสูตร และการประเมินผลนักเรียน ได้แก่ การจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเพื่อสะดวกในการค้นคว้าของครู เช่น ตั้งหลักสูตร ประมวลการสอน คู่มือครู หนังสือประกอบการสอนและ เอกสารวิชาการทางวิชาชีพ การพยายามปรับปรุงประมวลการสอน โครงการสอน ให้ทันสมัยเสมอ

4. งานด้านจัดหาเครื่องอุปกรณ์การสอนและ เทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ การจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้บริการด้านนี้แก่ครู กระตุ้นให้ครูให้บริการด้านนี้ เพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาแก่นักเรียน

5. งานด้านเกี่ยวกับบุคลากรด้านการสอน เช่น การจัดทำทะเบียนประวัติและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับครูและนักเรียน

วิจิตร ศรีสอ้าน (วิจิตร ศรีสอ้าน 2520 : 62 - 75) ได้กล่าวถึงความ
รับผิดชอบหลักของผู้บริหารการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารและปรับปรุงงานด้านวิชาการไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการพัฒนาจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย และ
นโยบายของโรงเรียนเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการสอน
2. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการวางแผนบุคลากร เพื่อให้สามารถ
ทำหน้าที่ได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาโรงเรียน
3. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการจัดสรรเวลาและสถานที่ เพื่อเป็น
ประโยชน์ของการสอน
4. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ การจัดหาและจัดใช้วัสดุอุปกรณ์ และ
อาคารสถานที่เพื่อให้ได้ประโยชน์ทางการศึกษาสูงสุด
5. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบบริการส่งเสริมการเรียนการสอนเพื่อให้
การสอนบรรลุเป้าหมาย
6. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชน
7. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการจัดโปรแกรม การอบรม เพื่อการ
ปรับปรุงการเรียนการสอน
8. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการประเมินความต้องการของโรงเรียน
และประเมินผลการเรียนการสอน

หน้าที่และความรับผิดชอบของครู

กรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2522 : 17 - 19) ได้เสนอแนะหน้าที่
ความรับผิดชอบของครูไว้ดังนี้

1. สอนสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมง
2. ส่งสอน-อบรม ความรู้สามัญหรือวิชาชีพต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
3. ทำบันทึกการสอนและเตรียมอุปกรณ์การสอนโดยสม่ำเสมอ

4. ร่วมมือกับหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าหมวด จัดทำโครงการสอน แผนการสอนให้

สมบูรณ์

5. ดำเนินการวัดผลการศึกษาให้ถูกต้องตามระเบียบการวัดผล
6. เสียสละเวลาในการสอนซ่อม เสริม-ทบทวน ตลอดจนทำงานเพิ่มเติม เพื่อให้

การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. ร่วมมือกับครูอื่น ๆ จัดกิจกรรมที่เป็นเครือข่ายส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
8. ปกครอง-ควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย หาท่างป้องกันแก้ไข

ปัญหาต่าง ๆ

9. ตรวจงานนักเรียน แก้ไขข้อผิดพลาดโดยสม่ำเสมอ
10. เข้าสอน-ออกจากห้องสอนตามกำหนด เวลา
11. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง
12. พยายามพัฒนาตนเอง ด้วยการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
13. เอาใจใส่ในการอบรมสั่งสอนนักเรียน
14. วางตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่
15. อบรมศีลธรรมจรรยา มารยาท ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

และแก้ไขข้อบกพร่องด้านความประพฤติของนักเรียน ควบคู่ไปกับการสอน เนื้อหาวิชา

16. เป็นที่ปรึกษา-แนะนำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ แก่นักเรียน
17. ทำหน้าที่แนะแนวการศึกษา-อาชีพ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน
18. ปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
19. เสนอความคิดริเริ่ม เสนอแนะปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ต่อ

ผู้บังคับบัญชา

20. ทำงานธุรการ เกี่ยวกับบัญชีเรียกชื่อ สมุดประจำชั้น สมุดรายงาน ฯลฯ
21. ตรวจสอบตราดูแลสุขภาพอนามัยของนักเรียนในชั้น พร้อมทั้งคอยให้คำแนะนำ

ในเรื่องที่เห็นว่าควรแก้ไข

22. ศึกษาเกี่ยวกับตัวเด็กในท้อง - ช่วยแก้ปัญหาให้เด็กเป็นราย ๆ ไป

23. ดูแลและรับผิดชอบนักเรียนในห้องของตน

24. รับผิดชอบในวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ภายในห้องที่สอน

จากข้อบ่งชี้และหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการนั้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปงานวิชาการไว้เป็นสามด้านด้วยกัน คือ

1. งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. งานนิเทศการศึกษา
3. งานวัดและประเมินผล

1. งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ผู้นิเทศ ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ปกครอง ควรมีความรู้เรื่องหลักสูตรประถมศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งหน้าที่สำคัญในการควบคุมการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เป็นไปตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด เพื่อให้การปฏิบัติตามหลักสูตรประถมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องศึกษาหลักสูตรและ เอกสารหลักสูตรประถมศึกษาให้เข้าใจอย่างละเอียด

ภิญโญ สาร (ภิญโญ สาร 2523 : 439) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง บรรดาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียนตามระดับชั้น ตามความสนใจ และความต้องการของสังคม รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกเวลาเรียน ตามปกติของโรงเรียน

วิชัย ราษฎร์ศิริ (วิชัย ราษฎร์ศิริ 2522 : 112 - 114) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการใช้หลักสูตรและ เอกสารหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของหลักสูตร เพื่อจะได้แนะนำ ช่วยเหลือครูให้ใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม
2. จัดหาหลักสูตรและ เอกสารหลักสูตรให้พร้อมและพอเพียงสำหรับครูและนักเรียน
3. จัดการประชุมอบรมครูให้มีความรู้, ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของหลักสูตร และแนวทางปฏิบัติที่หลักสูตรกำหนด

4. จัดทำแผนการเรียนการสอน ตารางสอน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. จัดครูเข้าสอนประจำชั้นหรือประจำวิชาตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และจัดให้มีฝ่ายรับผิดชอบงานบริการหลักสูตร เช่น ครูโสตทัศนศึกษา ครูบรรณารักษ์ เป็นต้น

6. จัดเตรียมอาคารสถานที่เพื่อประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนตามหลักสูตร

7. ดูแลนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือครูที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามหลักสูตร

8. จัดให้มีการเสริมความรู้แก่ครูด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประชุมและเปลี่ยนความคิด เห็น ส่งครูไปสังเกตการสอนในโรงเรียนอื่น ๆ จัดหาเอกสารวิชาการสำหรับให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฯลฯ

9. ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจน ประชาสัมพันธ์กิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบ เพื่อจะได้ช่วยเหลือสนับสนุนให้เกิดผลดีต่อการใช้หลักสูตร

10. จัดหาวัสดุและอำนวยความสะดวกแก่ครูในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

11. สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครู เช่น ให้เกียรติแก่ครู มอบหมายงานให้รับผิดชอบตามความสามารถและให้เกิดความเป็นธรรม พิจารณาความดีความชอบจากผลงานอย่างยุติธรรม

12. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมหลักสูตรที่เหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนแยกได้เป็นสี่ประการ คือ การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน การกำหนดแบบเรียน และการใช้เทคโนโลยี

1. การจัดครูเข้าสอน

ครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด และเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรืออาจกล่าวได้ว่า งานวิชาการจะสำเร็จตามเป้าหมาย หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับครู ครูมิใช่จะเป็นผู้สอนหนังสือแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นที่เลี้ยงและผู้อำนวยความสะดวกที่ถูกต้อง

สำหรับเด็ก นอกจากนี้อาจต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และ เป็นนักปกครองที่สามารถ คือ สามารถ
 จูงใจเด็กให้อยู่ในสภาพที่จะต้องการจะเรียนได้ และต้องมีความยุติธรรม การจัดครูเข้าสอน
 จึงจำเป็นต้องพิจารณาคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถ ความถนัด อารมณ์ และนิสัยใจคอของครู
 แต่ละคนว่า เหมาะสมที่จะเข้าทำการสอนชั้นใด

ผู้บริหารสถานศึกษาย่อมมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดครูเข้าสอนร่วมกับผู้ช่วยฝ่าย
 วิชาการ หรือหัวหน้าหมวดวิชา ดังนั้น ผู้บริหารควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับครู
 แต่ละคน เพื่อให้การจัดครูเข้าสอนได้ประโยชน์แก่การเรียนการสอนมากที่สุด กรมสามัญศึกษา
 (กรมสามัญศึกษา 2524 : 21) ได้ให้แนวทางในการจัดครูเข้าสอนไว้ดังนี้

- 1.1 สำรวจความพร้อมของโรงเรียนก่อน เปิดระบบการเรียน
- 1.2 กำหนดคุณสมบัติสำหรับผู้สอนรายวิชาในแผนการเรียน
- 1.3 จัดตามความถนัดของครูผู้สอน
 - 1.3.1 จัดตามวิชาเอกที่เรียนมา
 - 1.3.2 จัดตามวิชาโทที่เรียนมา
 - 1.3.3 จัดตามรายวิชาที่ผู้สนใจ
 - 1.3.4 จัดตามรายวิชาที่ผู้มีประสบการณ์
- 1.4 การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครู
 - 1.4.1 จัดครูคนเดียวให้สามารถสอนได้หลายวิชา
 - 1.4.2 จัดครูฝ่ายสนับสนุนการสอนช่วยฝ่ายปฏิบัติการ
 - 1.4.3 จัดคาบเรียนให้ตรงกัน
- 1.5 การจัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอนในโรงเรียน
- 1.6 การจัดครูสอนแทน เมื่อครูไม่มาทำการสอน
- 1.7 การใช้เงินบำรุงการศึกษาจ้างครูสอน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครู

2. การจัดตารางสอน เป็นการบริหารงานวิชาการอีกประเภทหนึ่ง เพราะตารางสอน
 เป็นการกำหนดนัดหมายระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน หรือ เป็นกำหนดวิชาและ เวลาเพื่อจะให้เรียน
 โดยละเอียดประจำวันตลอดสัปดาห์ การจัดตารางสอนจึง เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนโดยตรง

ถ้าหากเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ครูใหญ่หรือผู้บริหารคงต้องจัดตารางสอนเอง แต่ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการก็คงทำหน้าที่นี้ ส่วนครูอาจารย์ผู้สอน อาจจะมีข้อเสนอแนะได้ อย่างไรก็ตาม การจัดตารางสอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (ทวน พันธุพันธ์ 2525 : 10 - 17)

1. การจัดวิชาไว้ตอนเช้าหรือตอนบ่าย หรือคาบแรกคาบสุดท้าย ควรดูลักษณะของวิชาด้วย

2. ควรจัดเป็นสองคาบต่อกัน

3. ควรจัดจำนวนคาบหรือเวลาเรียนตอนเช้าให้มากกว่าตอนบ่าย

4. วิชาที่ใช้ความคิดมากไม่ควรซ้อนกันหลายวิชาในวันเดียวกัน

วิจิตร วรุตบางกูร และ สุพิชญา อีระกุล (วิจิตร (อีระกุล) วรุตบางกูร และ สุพิชญา อีระกุล 2520 : 35 - 36) ได้เสนอแนะการจัดตารางสอนไว้ดังนี้

1. จะต้องบรรจุวิชาและเวลาเรียนให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

2. การวางวิชาใดก่อนต้องคำนึงถึงผู้เรียนและผู้สอนด้วย

3. ควรกระจายวิชาที่สลับซับซ้อนให้สมดุลย์กันตลอดสัปดาห์

4. ตารางสอนควรจัดทำไว้สามชุด คือ ประจำชั้น ประจำตัวครู และโรงเรียน

5. ควรเฉลี่ยปริมาณชั่วโมงสอนของครูให้พอ ๆ กัน

กรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2522 : 27) ได้เสนอหลักใหญ่ ๆ ในการจัดตารางสอนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. กำหนดเวลาเรียน หลักสูตรได้กำหนดคาบเวลาเรียนไว้คาบละ 20 นาที

โดยจะจัดสอนครึ่งละก็คาบก็ได้ ทั้งนี้จะต้องให้สอดคล้องกับกลุ่มลักษณะกลุ่มวิชาและพัฒนาการของเด็ก

2. การกำหนดคาบเวลาเรียนของวิชาในกลุ่มเดียวกันหรือแต่ละกลุ่มวิชา ควรให้ยืดหยุ่นได้

3. อัตราเวลาเรียนตลอดปีการศึกษา หลักสูตรกำหนดให้อย่างน้อย 200 วันหรือ

1,000 ชั่วโมง โดยเปิดเรียนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 5 ชั่วโมง หรือ 75 คาบ

4. เวลาเรียนที่หลักสูตรได้กำหนดไว้มีสัดส่วนเวลาเรียนในแต่ละกลุ่ม ดังตาราง

ต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงอัตราเวลาเรียนคิดเป็นร้อยละในแต่ละกลุ่ม

ชั้น	กลุ่มทักษะ	กลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต	กลุ่มสร้างเสริม ลักษณะนิสัย	กลุ่มการงาน และ พื้นฐานอาชีพ	รวม
ป. 5 - 6	25	25	20	30	100
ป. 3 - 4	35	20	25	20	100
ป. 1 - 2	50	15	25	10	100

3. การกำหนดแบบเรียน งาน เลือกหนังสือและแบบเรียน เป็นงานวิชาการอีกอย่างหนึ่ง แต่ปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดแบบเรียนมาให้ทางโรงเรียนใช้ โรงเรียนมีหน้าที่ เลือกหนังสืออ่านประกอบหรือหนังสือที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าของครู และนักเรียนโดยทั่วไป ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารควรจะพยายามทำความเข้าใจกับหลักเกณฑ์ในการเลือกหนังสือ และแบบเรียน ไว้ด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานด้านนี้เป็นไปด้วยความราบรื่น

พนัส ทัศนาคินทร์ (พนัส ทัศนาคินทร์ 2524 : 196 - 197) ได้เสนอ หลักเกณฑ์ในการเลือกแบบเรียนหรือหนังสือไว้ดังนี้

1. หนังสือนั้น เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนเป็นส่วนรวมและ เหมาะกับ จุดประสงค์ของวิชานั้นโดยเฉพาะหรือไม่
2. ความถูกต้องแน่นอนของเนื้อหาในหนังสือ
3. ลักษณะการอธิบายเนื้อหาวิชา การใช้คำศัพท์และถ้อยคำต่าง ๆ ชัดเจนเพียงไร
4. การจัดเรียงเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่
5. ครูจะใช้ประโยชน์จากหนังสือในการสอนได้หรือไม่

6. มีเครื่องช่วยในการค้นคว้าสำหรับนักเรียน

7. ลักษณะภายนอกของหนังสือ เช่น คุณภาพการพิมพ์ กระดาษ การเย็บ

การเข้าเล่ม ตลอดจนความน่าจับต้องของหนังสือด้วย

หนังสืออ่านประกอบ หมายถึง หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหรือขยายความเนื้อหาที่ระบุไว้ในหลักสูตร ไม่ว่าจะสามารถใช้อ่านประกอบได้หมดทั้งเล่มหรือเพียงบางตอนก็ตาม

ลักษณะของหนังสืออ่านประกอบนี้ ควรมีความชัดเจนและน่าสนใจ ฉะนั้น การเลือกหนังสืออ่านประกอบควรพิจารณาดังนี้ (กรมวิชาการ 2508 : 12)

1. พิจารณาวัดดูประสงค์ในการใช้หนังสืออ่านประกอบว่ามีวัดดูประสงค์อย่างไร เช่น เพื่อแสวงหาความรู้ ขยายประสบการณ์ในการอ่านหรือเพื่อพักผ่อน

2. เลือกให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็กให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. หนังสือต้องเหมาะสมกับความสามารถของเด็กที่จะอ่าน ซึ่งประกอบไปด้วย

3.1 ความเหมาะสมในการใช้ภาษา

3.2 ความเหมาะสมกับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม

3.3 ควรเป็นเรื่องสั้น ๆ หรือเรื่องจริงใกล้ตัวเด็ก

4. ในแง่ทัศนด้านศีลธรรม

5. มีรูปเล่มเหมาะสมและราคาไม่แพง

6. ผู้แต่งมีคุณวุฒิและประสบการณ์ในเรื่องที่แต่ง

7. ระยะเวลาที่แต่งเป็นปัจจุบัน

8. เนื้อเรื่องมีเนื้อหาสาระให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

9. การยกตัวอย่างมีเหตุผล และมุ่งส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาม

10. มีภาพประกอบที่สวยงาม ชัดเจน

11. ผู้เขียนมีความมุ่งหมายดี

12. สรุปเรื่องได้ดี มีความกลมกลืนกันดี

ประโยชน์ของหนังสืออ่านประกอบ กล่าวโดยสรุปได้ว่า

1. ช่วยตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน
2. เป็นการฝึกฝนทักษะในด้านค้นคว้าหาความรู้
3. ทำให้เด็กรักการอ่านและรู้จักใช้เวลาว่างได้อย่างมีประโยชน์
4. ช่วยนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านได้เลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถ

หนังสืออ่านประกอบจึงเป็นหนังสือที่ผู้บริหารและครู ควรให้ความสนใจและใช้ความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาเลือกหนังสือประเภทนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

4. การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

ทวน พินธุพันธ์ (ทวน พินธุพันธ์ 2525 : 14 - 15) กล่าวว่า เทคโนโลยีการสอนเป็นการเน้นสื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ซึ่งครอบคลุมวัสดุและวิธีการทุกรูปแบบ เช่น กิจกรรม การสาธิตทดลอง การท่องเที่ยว การแสดงบทบาทสมมติ วิทยากร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ และการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าสื่อการสอนนี้มีมากมายหลายประการทีเดียว คือ นอกจากจะเป็นพวกวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเรียกกันว่า "สื่อนวัตกรรม" แล้วยังครอบคลุมถึงกระบวนการและวิธีการ เช่น กิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูจัดทำขึ้น และมุ่งให้นักเรียนปฏิบัติจนกระทั่งเป็นพวกสื่อประเภทการสอนแบบโปรแกรม อันเป็นสื่อการสอนที่จะต้องจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า อาจมีสื่อทางสื่อนวัตกรรมเข้าช่วย เช่น แบบเรียนโปรแกรม บทเรียนสำเร็จรูปที่ใช้กับเครื่องช่วยสอน เป็นต้น ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีทางการสอนและสื่อการสอน จึงเป็นการบริหารงานวิชาการอีกด้านหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับการปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียน และครูอาจารย์ผู้สอนจึงควรเห็นความสำคัญของสื่อการสอนและนำไปใช้ เพราะจะช่วยทำให้ครูสอนได้ดีขึ้น และสอนได้บรรลุเป้าหมาย และได้ผลดียิ่งมาก

2. งานนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษา แม้ว่าเราสามารถจะหาครูที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาทำการสอนในโรงเรียนก็ตาม ทั้งนี้เพราะในปัจจุบัน

โลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และหาวิธีการเปลี่ยนแปลงได้ไม่ทั้งด้านวิชาและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้เกิดขึ้น ในวงการศึกษาที่เช่นเดียวกัน มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ เช่น ในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิธีสอนและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษา แม้ว่าครูที่มีความรู้ประสบการณ์ในการสอนหลายปี แต่หาได้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ไม่ จึงมีความจำเป็นต้องหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ แม้กระนั้นก็ตามก็ยังมียุทธศาสตร์และปัญหาในด้านการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ในระยะแรก วิธีจะช่วยให้ครูผู้สอนลดปัญหาต่าง ๆ ลงได้ก็โดยการจัดนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตรจากผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง แต่ยังมีผู้เข้าใจว่า งานนิเทศการเรียนการสอนควรจะเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้นที่จริงแล้วครูใหญ่ หรือผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญที่สุดในโรงเรียนในการให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอน ซึ่งครูใหญ่เปรียบเสมือนศึกษานิเทศก์คนแรกของครู ดังที่ วายล์ และ บอนดี (Wiles and Bondi. 1980 : 11) ได้กล่าวว่า "การนิเทศ เป็นหน้าที่ของผู้นำที่เป็นสะพาน เชื่อมระหว่างการบริหารหลักสูตรการสอนหรือเป็นการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้กับการเรียน"

บุญเลิศ แสณศักดิ์ (บุญเลิศ แสณศักดิ์ 2525 : 23 - 33) ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง ความพยายามทุกชนิดของบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ในการแนะนำครูหรือผู้อื่นที่ทำงาน เกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้รู้จักวิธีปรับปรุงการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การประเมินผลการสอน ช่วยพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา อันจะช่วยให้เกิดความ เจริญงอกงามในวิชาชีพทางการศึกษา

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการนิเทศ คือ การปรับปรุงการเรียนการสอนและช่วยเหลือครูในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง การนิเทศการสอน จึงเป็นการเข้าไปช่วยเหลือปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้นโดยการเข้าไปเยี่ยมห้องเรียน สังเกตการสอนของครูเป็นครั้งคราว โดยใช้วิธีการที่จะไม่ทำให้ครูผู้สอนเกิดความรู้สึกว่าผู้บริหารโรงเรียนเข้าจับผิด จากอบสัน และคนอื่น ๆ (Jacobson and others. 1973 : 135 - 136) ได้เสนอแนะว่า เมื่อครูใหญ่หรือผู้บริหารเข้าไปเยี่ยมห้อง ควรสังเกตสิ่งต่อไปนี้

1. ทักษะการจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดูว่าวางแผนการสอนและปฏิบัติตามแผนการสอนอย่างไร
2. ทักษะการจัดการเกี่ยวกับการสอน ดูว่าครูควบคุมนักเรียนในเรื่องระเบียบวินัยห้องเรียนหรือมีวิธีการแบ่งกลุ่มอย่างไร
3. บรรยายภาคการเรียนรู้อ ครูสามารถสร้างสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่น่าอยู่ ซึ่งเป็นการจูงใจให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร
4. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดูว่าครูได้ให้การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และแสดงความสนใจต่อตัวเด็กแค่ไหน
5. การบันทึกและรายงาน ครูได้จัดเตรียมรายงานและบันทึกเกี่ยวกับนักเรียนเพียงใด

หลังจากที่ได้สังเกตการสอนในห้องเรียนแล้ว ครูใหญ่หรือผู้บริหารควรหาโอกาสพบครูเป็นรายบุคคลอย่างเป็นกันเอง ผู้บริหารควรวางแผนล่วงหน้า และมีจุดประสงค์ในการพบครู และควรหาวิธีที่จะชักจูงให้ครูวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนและจุดเด่นในการสอนของตนเอง ผู้บริหารควรจะมีวิธีที่จะพูดแนะนำแก่ครู โดยที่ครูไม่รู้ตัวถูกวิจารณ์ การชมเชยในสิ่งที่ถูกที่ดี เป็นจุดเด่นของครู ซึ่งผู้บริหารไม่ควรลืม

การมีเทศภายในโรงเรียน จึงนับว่ามีประโยชน์มาก และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง เนื่องจาก

1. บุคลากรที่ทำหน้าที่มีเทศภายนอกโรงเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถปรับปรุงการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายได้
2. ผู้บริหารเข้าใจปัญหาของโรงเรียนได้ดีกว่าบุคคลภายนอก จึงสามารถพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่เป้าหมายได้

หน้าที่ของผู้บริหารในฐานะผู้นำเทศการศึกษา

บุญเลิศ แส่นศักดิ์ (บุญเลิศ แส่นศักดิ์ 2525 : 23 - 33) ได้เสนอแนะหน้าที่ของผู้บริหารในฐานะผู้นำเทศการศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนไว้ดังนี้

1. ช่วยเหลือครูในการสอน เช่น การเตรียมการสอน การจัดหาอุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคปัญหา และข้อบกพร่องในการสอน เป็นต้น
2. วางแผนปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนร่วมกับคณะครูและเสนอความคิดเห็นในการปรับปรุงนี้ต่อที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานของโรงเรียน
3. เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างครูกับสื่อบานีเทศก์ และเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาทุกระดับ
4. จัดการอบรมครูภายในโรงเรียนร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชาตามความเหมาะสมและกำลังของครูที่จะทำได้ ทั้งนี้ไม่ให้เสียเวลาเรียนของเด็ก
5. ทำการวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อแก้ปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

การนี้เทศภายใน บางครั้งก็ใช้เวลามาก แต่นับว่าเป็นประโยชน์มาก การที่ผู้บริหารได้มีส่วนร่วมในการทำงานกับครูเกี่ยวกับการสอนหรือประชุมครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนก็จะ เป็นวิธีการในการพัฒนาสภาพการเรียนการสอนและพัฒนาอาชีพของครูอีกด้วย

3. งานวัดผลและประเมินผล

พนัส หันนาคินทร์ (พนัส หันนาคินทร์ 2524 : 199 - 200) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลนี้มีความหมายต่างกัน การวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ซึ่งมีลักษณะ เป็นรูปธรรม คือ จะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่า นักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงไร จากที่ได้เรียนไปแล้ว และอาจจะบอกได้หลังจากการสอบว่านักเรียนได้คะแนน (จากการวัด) เท่าไร โดยนำผลที่นักเรียนทำได้กับคำตอบที่ครูเตรียมไว้ ว่าเป็นคำตอบที่ถูกไปเปรียบเทียบกัน ส่วนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการกำหนดค่าหรือราคาจากคะแนนที่เราได้จากการวัดผลนั้น เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี คือ เมื่อเราได้คะแนนจากการวัดมาแล้ว เรา ยังบอกไม่ได้ทีเดียวว่า เด็กคนนั้นเก่งหรือไม่เก่ง เราจะต้องใช้วิจารณญาณพิจารณาดูต่อไป อีกด้วย โดยการเปรียบเทียบกับคนอื่นในท้องเดียวกัน

การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการศึกษานี้เป็น เรื่องที่สำคัญอีก เรื่องหนึ่ง เพราะหลังจากการเรียนการสอนแล้ว จะต้องวัดและประเมินผลว่านักเรียน ได้ผลตามวัตถุประสงค์เพียงใด โดยการทำเอาคะแนน (จากการวัดผล) มาประมวลเป็น คำชี้ขาด (ประเมินผล) ว่านักเรียน "ได้" หรือ "ตก" ได้ผลตามวัตถุประสงค์ในระดับดี - ปานกลาง - อ่อน เพียงใด นั่นคือ จะต้องมีการวัดผลและประเมินผลนั่นเอง (ทวน หินรุพันธ์ 2525 : 16)

ความจำเป็นและหน้าที่ของครูใหญ่หรือผู้บริหาร เกี่ยวกับการจัดการประเมินผลการศึกษา การประเมินผลการศึกษาของนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูในการที่จะได้ทราบถึง ความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน ตลอดจนข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขในกาลต่อไป สำหรับครูใหญ่ หรือผู้บริหารในแง่การบริหารการจัดการประเมินผลการศึกษา มีความจำเป็นดังนี้ (พนัส ทัศนาคินทร์ 2524 : 200)

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน และผลการสอนของครู
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นเรียน (Grade placement) และการจัดแบ่ง นักเรียนตามความสามารถ (Ability-grouping)
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
4. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตรเมื่อจบชั้นการศึกษา
5. เพื่อสถิติอื่น ๆ ในทางการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อหลักสูตรและการบริหารงานวิชาการ

อารี สายสร (อารี สายสร 2507 : 82 - 101) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ใช้หลักสูตรทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 พบว่า ครูส่วนมากเห็นด้วยกับเนื้อหาแต่ละวิชาของหลักสูตร และมีความเหมาะสมกับอัตราเวลาเรียน เนื้อหาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไป ประมวลการสอนชัดเจน สอดคล้องกับหลักสูตร และช่วยครูให้มี

การเตรียมการสอน แต่ครูส่วนมากเห็นว่า ความมุ่งหมายหลักสูตรไม่ชัดเจน เนื้อหาวิชา
 คณิตศึกษาไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น และครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตร นอกจากนั้นยังพบว่า

1. ครูที่มีวุฒิเห็นว่า ความมุ่งหมาย เฉพาะวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไป
 เป็นส่วนมาก ส่วนครูไม่มีวุฒิมีความเห็นตรงข้าม

2. ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปีเห็นว่า อัตราเวลาเรียนภาษาไทย
 ยังไม่เหมาะสม ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปีขึ้นไป เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว

กฤษฎา ขำยัง (กฤษฎา ขำยัง 2513 : 175) ได้วิจัยความคิดเห็นของ
 ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพฯ เกี่ยวกับงานวิชาการ โดยใช้
 ประชากรทั้งสิ้น 97 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่ทั้งกลุ่มเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีสอน
 โดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง และเกี่ยวกับงานอุปกรณ์การสอนน้อยมาก ครูใหญ่ที่มีวุฒิสอง
 มีความเข้าใจงานวิชาการสูง และครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูใหญ่นาน อายุราชการสูง
 และมีอายุจริงสูง มีความเข้าใจงานวิชาการต่ำ ปัญหาและอุปสรรคมีมาก คือ โรงเรียนไม่มี
 งบประมาณจัดตั้งห้องสมุด ไม่มีครุบรรณารักษ์และหนังสือมีไม่เพียงพอ หนังสือไม่เหมาะสมกับเด็ก
 อุปกรณ์ไม่มีเพียงพอ บริเวณคับแคบ ครูใหญ่ทำงานธุรการมากกว่างานวิชาการ

วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2520 : 139 - 157) ได้ศึกษา
 ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
 พบว่า

1. ครูส่วนมากเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีพอสมควร และมีความคิดเห็นว่า
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจนและเหมาะสมกับวัยผู้เรียนพอสมควร เนื้อหาสอดคล้องกับ
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร เนื้อหาคนตรีมีมากและยาว ควรให้ลดเวลาลงสักเล็กน้อย

2. ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรต่างกัน เป็นส่วนมาก ส่วนครู
 ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่างกัน เป็นส่วนน้อย

3. ปัญหาที่พบขณะทดลองใช้หลักสูตร คือ ครูส่วนมากมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน
 ผู้สอนขาดความรู้ ความถนัดในการสอนเนื้อหาบางเรื่องผู้เรียนขาดเรียนบ่อย และไม่พร้อมใน
 การเรียน

สมพงษ์ จิตระดับ (สมพงษ์ จิตระดับ 2521 : 148 - 150) ได้วิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยเฝ้ากลุ่มตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษา 229 คน ครูประจำการ 266 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 เพราะระดับมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนยังแตกต่างกันในเรื่องขนาดของโรงเรียน จำนวนบุคลากร นักเรียน และคุณภาพทางการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการมีความคิดเห็นต่อความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และแหล่งบริการทางวิชาการ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วัสดุหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05 ผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการมีความคิดเห็นบางส่วนต่อความพร้อมในด้านสื่อการเรียน การวัดและการประเมินผล แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05 และความคิดเห็นอีกบางส่วนไม่แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ .05

เพ็ญศรี สืบภา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 8 อ้างอิงมาจาก เพ็ญศรี สืบภา) ได้วิจัยความเข้าใจของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ระหว่างครูที่จำแนกตามประสบการณ์และวุฒิของครู พบว่า

1. ครูที่มีประสบการณ์การสอนประถมศึกษาปีที่ 1 มาก มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เท่ากับร้อยละ 49.83 และครูที่มีประสบการณ์การสอนประถมศึกษาปีที่ 1 น้อย มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา 2521 เท่ากับร้อยละ 50.23

2. ครูที่มีวุฒิทางครูสูง เข้าใจร้อยละ 47.83 และครูที่มีวุฒิทางครูต่ำเข้าใจร้อยละ 48.68

จำลอง ยาทองภาศ (จำลอง ยาทองภาศ 2524 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการบริหารงานทางวิชาการของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่พึงประสงค์สืบด้าน ได้แก่ การบริหารงานด้านหลักสูตรและการสอน การปรับปรุงทางวิชาการ การบริหารทางวิชาการ ที่ควรจัดขึ้นในโรงเรียน และการบริหารงานด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า

1. ครูที่มีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานทางวิชาการของครูใหญ่ ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่พึงประสงค์ทั้งสี่ด้าน อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ครูใหญ่ที่มีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานทางวิชาการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่พึงประสงค์ทั้งสี่ด้านอยู่ใน เกณฑ์ "มาก" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูที่มีสภาพต่างกันทางด้านวุฒิและประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานทางวิชาการของครูใหญ่ ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่พึงประสงค์ทั้งสี่ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูใหญ่ที่มีสถานภาพต่างกันทางด้านวุฒิ มีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานทางวิชาการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทั้งสี่ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ครูใหญ่ที่มีสถานภาพต่างกันทางด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานทางวิชาการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทั้งสี่ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นสิ่งหนึ่งที่จะบอกได้ว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประสบผลสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงไร

ชิม (Shim. 1964 : 2525 - 2526) ได้ศึกษาลักษณะสี่อย่างของครู คือ เกรดเฉลี่ยผลการเรียน ปริญาบัตร วุฒิ และประสบการณ์การสอนของครู ว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายในห้าปีหรือไม่ โดยศึกษาจากระเบียบสะสมของนักเรียนชั้นที่ 6 จำนวน 124 คน และศึกษาประวัติของครูที่เคยสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ชั้นที่ 1 - 5 แล้วทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเลขคณิต ภาษา และการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้เกรดเฉลี่ยสูงกว่า 2.50 จะมีผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50

2. นักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่มีปริญญาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูมีปริญญา

๓. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 10 ปี

จากผลการศึกษาของ ชิม พบว่า ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนของครู เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน เมื่อครูนำหลักสูตรไปใช้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

สนอง เกรือมาก (สนอง เกรือมาก 2519 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานคร ภาคใต้ และภาคเหนือ มีระดับผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ แต่ นักเรียนในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์ โดยนักเรียนในกรุงเทพมหานครมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนโรงเรียนกรมสามัญศึกษา โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เมื่อพิจารณาถึงวุฒิครู โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 เป็นเครื่องตัดสิน ปรากฏว่า นักเรียนเข้าเรียนกับครูวุฒิ ป.กศ. หรือ วุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า และวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา มีระดับผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ แต่นักเรียนที่เรียนกับครูวุฒิต่ำกว่า ป.กศ. มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์นักเรียนที่เรียนกับครู ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนประถมศึกษาปีที่ 1 ต่างกัน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนกับครู ซึ่งไม่เคยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาก่อนสูงที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนที่เรียนกับครู ซึ่งสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มานาน 11 ปีขึ้นไป และ 6 ปี ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่เรียนกับครูซึ่งสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มานาน 1 - 5 ปี มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุด

สุทธิผล โนพันธ์ (สุทธิผล โนพันธ์ 2519 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนโรงเรียนเทศบาล มีผลสัมฤทธิ์การเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุม นักเรียน

โรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีวุฒิ ป.กศ. เทียบเท่าหรือต่ำกว่า ป.กศ. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูวุฒินุปรียญหรือเทียบเท่า และนักเรียนที่เรียนจากครูที่ไม่เคยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาก่อน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยมาก่อน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ การสำรวจทัศนะของผู้บริหารและครูเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทราบปัญหาและข้อบกพร่องในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา [redacted] ประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการบริหารงาน [redacted] ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้บริหารและครู มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการ

แตกต่างกัน

4. ผู้บริหารที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
5. ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
6. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน
7. ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ศึกษาและสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นผู้บริหารโรงเรียนซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่และครูใหญ่ จำนวน 147 คน และครูจำนวน 2,564 คน ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 119 คน และครู จำนวน 819 คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. สํารวจรายชื่อโรงเรียน จำนวนผู้บริหารและครูจากรายงานการศึกษาภาคสถิติ ของสำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี
2. โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มเจาะแนกตามขนาดของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 147 โรงเรียน แล้วจึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก ได้จำนวนโรงเรียนที่สุ่มรวมทั้งสิ้น 119 โรงเรียน
3. ผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารได้จากจำนวนผู้บริหารในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 119 คน

4. ครู กลุ่มตัวอย่างครู สุ่มจากจำนวนครูในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีจับสลาก ได้จำนวนครูรวมทั้งสิ้น 819 คน

5. จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร ใช้ตารางสัดส่วนของ เกรจี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608)

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	โรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	โรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู
เล็ก	114	114	1,390	88	88	302
กลาง	19	19	674	18	18	271
ใหญ่	14	14	500	13	13	246
รวม	147	147	2,564	119	119	819

2. ศึกษาและสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดทัศนะของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

วิธีสร้างเครื่องมือ

2.1 วางแผนในการสร้างแบบสอบถาม

2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจาก วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2525 : 40 - 45) และ เชิดศักดิ์ โฉวาลิมธุ์ (เชิดศักดิ์ โฉวาลิมธุ์ 2523 : 65 - 70) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ วารสาร ผลงานวิจัยและสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ

2.2 สร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติ

2.2.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็นสองตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียด เรื่องส่วนตัว และ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย

1. งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. งานนิเทศการศึกษา
3. งานด้านการวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวนทั้งหมด 80 ข้อ

2.3 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปขอคำแนะนำจากประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ของผู้วิจัย เพื่อตรวจแก้ไข แล้วนำแบบสอบถามนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ตรงทางการบริหารการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามว่า ครบคลุมเนื้อหาทั้งหมดหรือไม่ ข้อคำถามใดที่คลุมเครือบ้าง เพื่อจะได้นำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาระดับประถมศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.3.1 ดร.ประมวล เสนาฤทธิ์ ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

2.3.2 ดร.บุญลือ ทองอยู่ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายที่ 2 กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

2.3.3 นายถวัลย์ ทองมี ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

2.3.4 นางอรอนงค์ สุวรรณกุล อาจารย์ ๒ ระดับ ๘ วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ

2.3.5 นายทวีบุรณ์ หอมเย็น อาจารย์ในภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.4 นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยวิธีการแจกแจงแบบที่ ปรากฏว่า แบบสอบถาม 80 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก 60 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย

2.5.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 24 ข้อ

2.5.2 ด้านการนิเทศการศึกษา 24 ข้อ

2.5.3 ด้านการวัดและประเมินผล 12 ข้อ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามวัดทัศนะของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดยใช้วิธีของ ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .886

3. การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์

การรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามไปสอบถามกับผู้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 939 คน โดยมีหนังสือขอความร่วมมือจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังสถานศึกษา โดยที่

1.1 หัวหน้าการศึกษาอำเภอแต่ละอำเภอ เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ส่งคืนกับหัวหน้าการศึกษา

1.2 สำหรับอำเภอเมืองนนทบุรี ผู้วิจัยนำไปแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2. แบบสอบถามส่งไปทั้งหมด จำนวน 969 ฉบับ ได้รับคืน 798 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.98 ในจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนนั้น ปรากฏว่า มีแบบสอบถามที่มีคำตอบไม่สมบูรณ์

28 ฉบับ ฉะนั้น จึงเหลือแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 770 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 82 ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

ขนาดโรงเรียน	แบบสอบถามที่ ส่งไปทั้งหมด (ฉบับ)		แบบสอบถามที่ ได้รับคืน (ฉบับ)		แบบสอบถามที่ ใช้ในการวิจัย (ฉบับ)	
	ผู้บริหาร	ครู	ผู้บริหาร	ครู	ผู้บริหาร	ครู
เล็ก	38	302	30	257	30	248
กลาง	18	271	16	241	16	232
ใหญ่	13	246	9	195	9	185
รวม	119	819	105	693	105	665

3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 770 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ เพื่อ
ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน นำแบบสอบถามดังกล่าวมาดำเนินการเพื่อการวิเคราะห์
ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ ปรากฏว่า จากจำนวน
แบบสอบถามที่ได้รับคืน 798 ฉบับ แบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้เพียง
770 ฉบับ

2. นำแบบสอบถามมาใส่รหัสและให้คะแนนทั้งตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เพื่อนำไป
คำนวณโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for

the Social Sciences) และเนื่องจากคำถามในตอนที่ 2 มีทั้งคำถามเชิงนิมิต (Positive) และคำถามเชิงนิเสธ (Negative) จึงได้ให้คะแนนตาม เกณฑ์น้ำหนักคะแนนตามลักษณะคำถาม และคำตอบดังนี้

1. คำถามที่เป็นเชิงนิมิต

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5 คะแนน

2. คำถามที่เป็นเชิงนิเสธ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5 คะแนน

เกณฑ์พิจารณาขอบเขตของคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้ในการแปลความหมายของทัศนคติเกี่ยวกับ

การบริหารงานวิชาการ ใช้เกณฑ์ตามแนวของ เบส (Besz. 1970 : 204 - 208)

ดังนี้

1. คำถามที่เป็นเชิงนิมิต

1.00 - 1.49	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วย
4.50 - 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. คำถามที่เป็นเชิงนิเสธ

1.00 - 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
4.50 - 5.00	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปคำนวณโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแบบสอบถามแต่ละข้อ และแต่ละด้านตามองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการทั้งสามด้าน โดยนำเสนอในรูปตาราง พร้อมทั้งอธิบายประกอบ

4. เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและครู โดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน วุฒิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

4.1 ใช้ t-test ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและครู

4.2 ใช้ t-test ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและครู

ที่วุฒิต่างกัน

4.3 ใช้ F-test ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและครู

ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

4.4 ใช้ F-test ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและครู

ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ใช้ F-test หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้แบบ Studentized q -Statistic แบบ Newman-Keuls Method (Winer, 1971 : 210 - 218)

การทดสอบสมมติฐาน ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

(ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 51)

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

(Ferguson. 1976 : 64)

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ Coefficient alpha

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

ΣS_1^2 แทน ผลรวมความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_x^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

(Cronbach. 1970 : 161)

4. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ

(ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 187 - 188)

5. การทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t-test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

(Ferguson. 1976 : 165)

๘. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
สามกลุ่ม ใช้ F-test แบบ One Way Analysis of Variance โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่จะพิจารณาใน F-distribution

SS_B แทน ผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม

SS_W แทน ผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

MS_B แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

K แทน จำนวนกลุ่ม

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

(วิเชียร เกตุสิงห์ 2522 : 78)

ถ้าค่าสถิติมีนัยสำคัญ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม
โดยใช้ q-Statistic แบบ Newman-Keul Method (Winer. 1971 : 210 - 218)
ใช้สูตร

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ $\bar{T}_{\text{largest}}$ แทน ค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด

$\bar{T}_{\text{smallest}}$ แทน ค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด

MS_{error} แทน ค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อน

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

q แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)
ของ สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้

สัญลักษณ์ในการแปลความหมายดังนี้

N_1	แทน	จำนวนผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
N_2	แทน	จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว
X^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน (Variance)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t -distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F -distribution
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็นสองตอน คือ

ตอนที่ 1 การแสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนะของผู้บริหาร

และครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ตามองค์ประกอบที่สำคัญสามด้าน คือ

1.1 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

1.2 การนิเทศการศึกษา

1.3 การวัดและการประเมินผล

การแปลความหมาย ได้กำหนด เกณฑ์พิจารณาของ เขตของคะแนน เพื่อใช้ใน

การแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ตามแนวของ เบต (Best, 1970 : 204 - 208) ดังนี้

1. คำถามที่เป็นคำถามเชิงนิมาน

1.00 - 1.49	หมายความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.50 - 2.49	หมายความว่า ไม่เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายความว่า เห็นด้วย
4.50 - 5.00	หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. คำถามที่เป็นคำถามเชิงมิเชส

1.00 - 1.49	หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.50 - 2.49	หมายความว่า เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายความว่า ไม่เห็นด้วย
4.50 - 5.00	หมายความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดยจำแนกตามตัวแปร สถานภาพการปฏิบัติงาน

วุฒิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

2.1 เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

2.2 เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามวุฒิ

จำแนกเป็นสองระดับ คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และผู้ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

2.3 เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตาม

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็นสามระดับ คือ ผู้ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า

5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี

2.4 เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน จำแนกเป็นสามกลุ่ม คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่

2.5 เปรียบเทียบทักษะของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามวุฒิ จำแนกเป็นสองระดับ คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป และผู้ที่สำเร็จการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี

2.6 เปรียบเทียบทักษะของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการตามประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็นสามระดับ คือ ผู้ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี

2.7 เปรียบเทียบทักษะของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน จำแนกเป็นสามกลุ่ม คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่

การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการหาค่าสถิติต่าง ๆ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ในรูปตาราง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การแสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามทักษะของผู้บริหาร และครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่เห็นที่ผิดต่อการบริหารงาน
วิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้าน วิชาการเป็นลายลักษณ์อักษรตลอดปี	4.495	0.722	4.506	0.666
2. หลักสูตรและแผนการสอนที่กรมวิชาการจัดทำ เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้เลย ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.266	0.963	3.191	0.999
3. การจัดทำแผนการสอนร่วมกันในระหว่างกลุ่ม โรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	4.019	0.796	3.833	0.920
4. ห้องศูนย์วิชาการ ไม่มีความจำเป็นต่อ การเรียนการสอน	3.942	0.959	3.675	1.074
5. การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยห้องสมุด	4.257	0.747	3.869	0.934
6. ควรแสวงหาบุคคลในท้องถิ่น เพื่อเป็นวิทยากร ในการเรียนการสอน	4.067	0.782	3.905	0.893
7. ผู้บริหารไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะมีงานด้านอื่น ที่จะต้องทำและรับผิดชอบมากอยู่แล้ว	2.771	1.295	3.051	1.215
8. ควรจัดให้มีการประชุมครูอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อปรึกษาหารือ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน	4.504	0.667	4.317	0.730
9. โรงเรียนควรจัดศูนย์รวมตารางสอนให้สามารถ ตรวจสอบและควบคุมการสอนของครูได้	4.495	0.652	4.243	0.771

ตาราง 4 (ต่อ)

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
10. การจัดตารางสอน ควรจัดวิชาทักษะไว้ตอนเช้าเสมอ	3.419	1.100	3.445	1.101
* 11. การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร	3.901	0.832	3.789	0.934
12. ควรให้ครูจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียน เพื่อ เสริมการสอนตามแผนการเรียน	4.295	0.634	4.170	0.730
13. ควรจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการผลิต สื่อการเรียนได้ด้วยตนเอง	4.400	0.645	4.255	0.739
14. ก่อนเปิดภาคเรียน ควรจัดให้มีการสำรวจความ ต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ของครูเป็นรายวิชา	4.331	0.605	4.392	0.666
* 15. การจัดตารางสอน จะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่าย ก็ได้	3.258	1.049	3.204	1.005
* 16. การแนะนำโรงเรียนไม่มีความจำเป็นสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา	3.942	1.000	3.863	1.000
17. โรงเรียนควรติดต่อขอความช่วยเหลือจากสถาบัน ผลิตครูในด้านเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน	4.057	0.640	4.147	0.719
18. การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำชั้น ควรคำนึงถึงความสมัครใจของครูผู้สอน	3.552	1.092	3.932	1.099
* 19. การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปที่โรงเรียนจัดซื้อ ย่อมสะดวกและได้ผลมากกว่าวัสดุอุปกรณ์ที่ผลิตขึ้นเอง	3.161	1.039	2.705	1.129
* 20. การสอนซ่อมเสริม ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียน ของนักเรียนที่เรียนอ่อนได้	3.923	0.950	3.560	1.123

ตาราง 4 (ต่อ)

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
21. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย ชุมนุมดนตรี เพื่อตอบสนองความถนัดและ ความต้องการของนักเรียน	4.190	0.773	4.079	0.777
22. โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสจัด นิทรรศการและจำหน่ายผลงานของนักเรียน อย่างน้อยปีละครั้ง	4.181	0.895	4.022	0.749
23. โรงเรียนควรจัดทำจุลสารหรือข่าวสารของ โรงเรียนเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้และ ประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียน	4.000	0.797	3.630	1.013
24. ผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครู เข้าสอนแต่ละห้องผู้เดียว	3.852	0.092	3.643	1.000
รวม	3.937	0.330	3.804	0.402

* หมายถึง ขีดความที่เป็นนิเสธ

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็น รายข้อ พบว่าผู้บริหารเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องการจัดทำโครงการประชุมครูเพื่อปรึกษาหารือ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนอย่างน้อยเดือนละครั้ง (ข้อ 6) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีส่วนร่วมสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะแนวไม่มีความจำเป็นสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา (ข้อ 18) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนใน เรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีส่วนร่วมสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 11 และข้อ 15) การใช้ วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อ การเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 2) การแนะแนวไม่มี ความจำเป็นสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา (ข้อ 18) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วย พัฒนาการเรียน (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง ๕ คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ด้านการนิเทศการศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
๑. การนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียน เป็น หน้าที่โดยตรงของผู้บริหาร ครูผู้สอนไม่ควรทำการ นิเทศกันเอง	3.800	0.903	3.293	1.135
๒. ควรจัดให้มีโครงการยกย่องครูที่มีการสอนดีเด่นขึ้น ภายในโรงเรียน	4.057	0.795	3.899	0.666
๓. การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหาร ไม่มี ความจำเป็น	3.523	0.991	3.171	1.069
๔. ในการส่งครูเข้าอบรมทางวิชาการทุกครั้ง ควรให้ ครูได้สรุปผลที่ได้จากการอบรมให้ครูทั้งโรงเรียน ได้ทราบโดยทั่วถึง	4.371	0.654	4.185	0.737
๕. ความสำเร็จของการใช้หลักสูตร ขึ้นอยู่กับการนิเทศ ของผู้บริหารโรงเรียน	2.961	0.909	2.916	1.046
๖. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาค้นคว้า สามารถเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนได้	3.781	0.759	3.672	1.055
๗. ผู้บริหารและครูควรให้ความสนใจศึกษาผลการวิจัย ทางการศึกษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.342	0.552	3.833	1.027
๘. ผู้บริหารควรเล็งผลกระทบการวิจัยทางการศึกษา มาเผยแพร่ให้ครูได้มีโอกาสรับทราบ	4.238	0.491	3.856	0.352

ตาราง 5 (ต่อ)

การมีเพศการศึกษา	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
9. การจัดทัศนศึกษา เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้การสอน ให้แก่ครู	3.771	0.763	3.876	1.032
* 10. การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น	3.457	0.855	3.182	1.091
11. การเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่มี ผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีเยี่ยม	4.314	0.825	4.174	0.776
12. การมีเพศการศึกษาของโรงเรียนประถม เป็นหน้าที่ ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น	3.647	0.718	3.506	0.874
13. ควรจัดให้มีการสาธิตการสอนในบางวิชา โดย ผู้อำนวยการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่ครู	4.247	0.568	4.164	0.793
14. ผู้บริหารควรหาโอกาสเยี่ยมชั้นเรียนอย่างน้อย สัปดาห์ละครั้ง	4.028	1.033	3.838	0.988
* 15. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลา ไม่เกิน 5 นาที	2.809	1.093	2.686	1.121
16. ควรนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง ประชาชน มาเป็นแนวความคิดในการปรับปรุงงานวิชาการ	3.638	0.992	3.359	1.115
17. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลา อย่างน้อย 15 นาที	3.088	1.068	2.807	1.135
* 18. ในการเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอก ข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที เพื่อจะได้ปรับปรุง การสอน	3.209	1.222	2.968	1.277

ตาราง 5 (ต่อ)

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)		ครู (N ₂ = 665)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
19. การจัดทำรายงานความเคลื่อนไหวทางวิชาการ ให้ครูทราบทุกเดือน	4.066	0.542	4.051	0.724
20. ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการณ์ของเพื่อนครู ที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน	3.947	0.855	3.404	1.126
* 21. การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้ เสียเวลาการเรียนการสอน	3.819	0.757	3.558	1.049
22. ควรจัดแหล่งบริการตำราและเอกสารไว้สำหรับ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเป็นการเฉพาะ	4.104	0.536	4.158	0.742
* 23. การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความ สับสนแก่ผู้รับการอบรม	3.600	0.905	3.403	1.038
* 24. ครูผู้ที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน ควรใช้เครื่องมือ เท่านั้น	4.038	0.649	3.954	0.831
รวมเฉลี่ย	3.780	0.256	3.576	0.409

* หมายถึง ข้อความที่เป็นนิเสธ

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารเห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 6) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และ ข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 16) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียน การสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียน การสอน (ข้อ 21) การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูเห็นด้วยปานกลางในเรื่องครูผู้สอน ไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การนำความคิดของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ 18) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 16) ควรสนับสนุนให้ครูสังเกต การสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียน การสอน (ข้อ 21) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ด้านการวัดและประเมินผลตามทัศนะของผู้บริหารและครู

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. โรงเรียนควรจัดทำแบบประเมินพฤติกรรม ในแต่ละรายวิชา	3.028	0.645	4.030	0.742
2. ควรรายงานผลการเรียนการสอนให้ผู้ปกครอง ทราบอย่างเป็นปัจจุบัน	4.209	0.661	4.120	0.759
3. ผู้บริหารควรสรุปผลการสอบทุกชั้น และแจ้งให้ครูทราบ	3.695	0.900	3.789	0.927
4. ครูควรมีอิสระในการจัดทำข้อสอบหรือวัดผลการศึกษา ของนักเรียน	3.678	1.014	3.753	1.070
* 5. การรายงานผลการเรียนหรือไม่รายงานผลการเรียน ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ไม่มีผลต่อการพัฒนา การเรียนของนักเรียน	4.009	0.860	3.690	1.063
* 6. ความหลักสูตรใหม่ เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น	3.428	1.027	3.246	1.120
* 7. ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ ในการประเมินผลการเรียน	3.523	1.020	3.375	1.094
8. ผู้บริหารควรแนะนำให้ครูประจำชั้นใช้แบบทดสอบ ทั้งแบบอัตนัยและปรนัยอย่างพอเหมาะพอควร	3.819	0.769	3.694	0.777
9. ควรตั้งกรรมการวิเคราะห์และปรับปรุงคุณภาพข้อสอบ	4.209	0.583	4.105	0.695
10. การร่วมมือและประสานงานกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน เพื่อจัดทำข้อสอบ จะมีผลดีกว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำเอง	4.104	0.831	3.676	1.132

ตาราง ๑ (ต่อ)

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
* 11. การวัดผลในโรงเรียน ควรใช้แบบทดสอบแต่เพียง อย่างเดียว	3.971	0.740	3.783	0.932
12. โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำใน เรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.923	0.743	3.910	0.962
รวมเฉลี่ย	3.883	0.330	3.762	0.432

* หมายถึง ข้อความที่เป็นนิเสธ

จากตาราง ๑ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารเห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ ๑) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ ๕) และไม่ควรรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูเห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ ๑) และไม่ควรรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ไม่เห็นด้วยในเรื่องการรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ ๕) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
จำแนกเป็นรายด้าน ตามทัศนคติของผู้บริหารและครู

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)		ครู ($N_2 = 665$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.937	0.330	3.804	0.402
การนิเทศการศึกษา	3.780	0.256	3.578	0.409
การวัดและประเมินผล	3.863	0.330	3.762	0.436
รวมเฉลี่ย	3.863	0.260	3.708	0.361

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ
โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูต่างก็มี
ความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นกัน

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการสอน

การเรียนการสอนตามที่เสนอของศูนย์วิชาการและ ๒ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₁ = 50)			ต่ำกว่าปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₁ = 55)			ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₂ = 255)			ต่ำกว่าปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₂ = 410)		
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	$\bar{X}$	S	S
1. โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฎิบัติงานทางด้าน												
วิชาการเป็นรายสัปดาห์ดังต่อไปนี้	4.666	0.420	4.483	0.508	4.592	0.628	4.354	0.722				
2. หลักสูตรและแผนการเรียนที่มหาวิทยาลัยจัดทำ												
เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้โดย												
ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.576	1.023	2.891	0.608	3.336	0.958	2.898	0.992				
3. การจัดทำแผนการสอนร่วมกับในระหว่าง												
กลุ่มโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนมี												
ประสิทธิภาพ	4.296	0.775	4.151	0.667	3.932	0.836	3.730	1.004				
4. ห้องปฏิบัติการ ไม่มีควาจำเป็นอย่าง												
การเรียนการสอน	4.148	0.948	3.933	0.784	3.930	0.959	3.333	1.127				88
5. การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ												
ต้องอาศัยห้องสมุด	4.381	0.849	4.093	0.669	4.014	0.873	3.762	0.979				

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปฏิบัติหน้าที่ขึ้นไป ค่ากว่าปริญญาศรี (N ₁ = 50)		ปริญญาศรีขึ้นไป ค่ากว่าปริญญาศรี (N ₂ = 255)		ปริญญาศรีขึ้นไป ค่ากว่าปริญญาศรี (N ₂ = 410)			
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
6. ความสวาทบุคคลในท้องถิ่น เพื่อเป็นวิทยากรในการเรียนการสอน	4.120	0.581	4.000	0.720	4.028	0.802	3.751	0.956
7. ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน เพราะมีงานด้านอื่นที่จะต้องทำและรับผิดชอบมากอยู่แล้ว	4.038	0.958	2.700	1.318	3.077	1.802	2.800	1.259
8. ควรจัดให้มีการประชุมครูอย่างน้อย เดือนละครั้ง เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน	4.444	0.647	4.480	0.509	4.375	0.723	4.287	0.725
9. โรงเรียนควรจัดศูนย์รวมตารางสอนให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการสอนของครูได้	4.666	0.660	4.470	0.682	4.346	0.742	4.159	0.777
10. การจัดการเรียนการสอน ควรจัดวิชาทักษะไว้ตอนเช้า	3.518	1.122	3.733	0.888	3.489	1.088	3.350	1.124
11. การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร	4.068	1.068	4.000	0.462	3.873	0.874	3.970	0.992

	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)				ครู ($N_2 = 665$)			
	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ($N_1 = 50$)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี ($N_1 = 55$)		ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ($N_2 = 255$)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี ($N_2 = 410$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
12. การให้ครูจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียน เพื่อเสริมการสอนตามแผนการเรียน	4.548	0.675	4.357	0.731	4.270	0.673	4.063	0.793
13. การจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการ ผลิตสื่อการเรียนได้ด้วยตนเอง	4.714	0.460	4.222	0.590	4.932	0.714	4.177	0.703
14. ก่อนเปิดภาคเรียน การจัดให้มีการสำรวจความ ต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ของครูเป็นรายวิชา	4.892	0.675	4.400	0.498	4.446	0.661	4.294	0.671
* 15. การจัดตารางสอน จะจัดวิชาใดไว้ก่อนเข้าหรือ บ้างก็ได้	3.440	1.157	3.375	0.875	3.301	1.052	3.060	1.113
* 16. การแนะนำเวลาไม่มีความจำเป็นสำหรับโรงเรียน ประถมศึกษา	4.071	1.015	3.700	0.915	3.950	0.960	3.269	1.125
17. โรงเรียนควรคิดต่อช่วยความช่วยเหลือจากสถาบัน ผลิตครูในด้านเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียน การสอน	4.259	0.655	4.400	0.498	4.202	0.636	4.017	0.611

หลักการและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₁ = 55)		ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
10. การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือประจำชั้น								
ควรคำนึงถึงความสมัครใจของครูผู้สอน	3.576	1.172	3.906	0.928	3.977	1.054	3.712	1.172
* 19. การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปที่โรงเรียนจัดซื้อมา								
ย่อมสะดวกและได้ผลมากกว่าวัสดุอุปกรณ์ที่								
ครูผลิตขึ้นเอง	3.481	0.635	3.386	0.650	2.926	1.122	2.660	1.112
* 20. การสอนซ่อมเสริม ไม่สามารถช่วยพัฒนา								
การเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนได้	4.161	0.890	3.020	1.022	3.823	1.020	3.241	1.147
21. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ เช่น								
ภาษาไทย ภูมิดนตรี เพื่อตอบสนอง								
ความถนัดและความต้องการของนักเรียน	4.321	0.810	4.166	0.592	4.127	0.772	4.039	0.784
22. โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสจัด								
นิทรรศการและจำหน่ายผลงานของนักเรียน								
อย่างน้อยปีละครั้ง	4.230	0.651	4.166	0.560	4.133	0.694	3.883	0.798

	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)				ครู ($N_2 = 665$)			
	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ($N_1 = 50$)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี ($N_1 = 55$)		ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ($N_2 = 255$)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี ($N_2 = 410$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
23. โรงเรียนควรจัดทำเอกสารหรือข่าวสารของโรงเรียนเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียน	4.148	0.616	4.128	0.767	3.758	0.948	3.546	1.057
24. ผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนแต่เพียงผู้เดียว	4.206	0.619	3.972	0.616	3.632	0.974	3.432	1.174
รวมเฉลี่ย	4.157	0.440	3.553	0.341	3.619	0.323	3.653	0.441

หมายเหตุ ข้อมูลที่เป็นตัวเลข

จากตาราง ๘ แสดงว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ เห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องโรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) ควรจัดทำศูนย์รวมตารางสอน (ข้อ ๑) ควรจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียน (ข้อ 12) ควรจัดฝึกอบรมการผลิตสื่อการเรียน (ข้อ 13) และก่อนเปิดภาคเรียนควรสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ (ข้อ 14) เห็นด้วยปานกลางในเรื่องการจัดตารางสอน (ข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 1๑) ไม่เห็นด้วยในเรื่องการนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 1๑) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในระดับ เห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ เห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 1๖) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 1๑) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 1๑) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับ เห็นด้วย

ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ เห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตร

และแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัด
ตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วย
ในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือ
เข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริม
ไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจ
เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย.

ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและ
การจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มี
วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้
(ข้อ 2) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) ผู้บริหารไม่ควร
มีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) การแนะนำไม่
มีความจำเป็น (ข้อ 16) การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถ
ช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับ
การจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ไม่เห็นด้วยในเรื่องการเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11)
ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง ๑ คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา ตาม
ทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปรีชาตรฐนไป (N ₁ = 50)		คํากวํปรีชาตรฐนไป (N ₁ = 55)		ปรีชาตรฐนไป (N ₂ = 255)		คํากวํปรีชาตรฐนไป (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
การนิเทศการศึกษา								
* 1. การนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียน เป็น หน้าทีโดยตรงของผู้บริหาร ครูผู้สอนไม่ควรถ้าการ นิเทศกันเอง	4.142	0.755	3.676	0.726	3.530	1.083	3.070	1.123
2. การจัดให้มีโครงการของครูที่มีการสอนดี เ่นขึ้น ภายในโรงเรียน	4.137	0.633	3.911	0.514	3.975	0.800	3.828	0.944
* 3. การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหาร ไม่มี ความจำเป็น	3.629	1.079	3.486	1.010	3.334	1.034	3.021	1.090
4. ในการส่งครูเข้าอบรมทางวิชาการทุกครั้ง ควร ให้ครูได้สรุปผลที่ได้จากการอบรมให้ครูทั้ง โรงเรียนได้ทราบโดยทั่วถึง	4.307	0.884	4.171	0.452	4.270	0.694	4.106	0.775
5. ความสำเร็จของการใช้หลักสูตร ขึ้นอยู่กับ การนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน	3.451	1.027	3.400	0.855	3.028	1.019	2.737	1.024

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ค่ากว่าปริญญาดำเนินไป (N ₁ = 50)		ค่ากว่าปริญญาดำเนินไป (N ₁ = 55)		ค่ากว่าปริญญาดำเนินไป (N ₂ = 255)		ค่ากว่าปริญญาดำเนินไป (N ₂ = 410)	
	X	S	X	S	X	S	X	S
6. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม								
ประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนได้	3.700	0.836	4.029	0.521	3.803	0.962	3.405	1.084
7. ผู้บริหารและบุคลากรให้ความช่วยเหลือทางการศึกษา								
ทางการศึกษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.428	0.572	4.200	0.550	4.002	0.949	3.730	1.039
8. ผู้บริหารควรเลือกสรรผลการวิจัยทางการศึกษา								
มาเผยแพร่ให้ครูได้มีโอกาสรับทราบ	4.321	0.547	4.120	0.439	4.114	0.701	3.787	0.953
9. การจัดทัศนศึกษา เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้								
การสอนให้แก่วิชา	3.928	0.768	3.886	0.777	3.825	0.931	3.450	1.070
* 10. การนำผลการวิจัยทางการศึกษาไปประยุกต์ใช้								
ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกิน	3.709	0.782	3.321	0.904	3.332	1.043	3.024	1.078
ความจำเป็น								
11. ควรเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาในงานในโรงเรียน								
ที่มีผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับที่เด่น	4.483	0.676	4.303	0.585	4.258	0.716	4.061	0.812

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ผู้บริหารที่ขึ้นไป (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปริญญาตรี (N ₁ = 55)		ปริญญาตรีขึ้นไป (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปริญญาตรี (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
* 12. การนิเทศการศึกษาของโรงเรียนประถม เป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น	4.035	0.838	3.750	0.508	3.637	0.947	3.404	0.938
13. การจัดทำมีการสาธิตการสอนในบางวิชา โดยผู้อำนวยการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครู	4.314	0.691	4.321	0.475	4.196	0.782	4.138	0.772
14. ผู้บริหารควรหาโอกาสเยี่ยมชั้นเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง	4.214	1.227	4.172	0.759	3.936	1.020	3.858	0.932
* 15. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที	2.958	1.267	2.724	1.031	2.748	1.126	2.578	1.095
16. ควรนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง ประชาชน มาเป็นแนวความคิดในการปรับปรุงงานวิชาการ	4.000	0.886	3.793	0.901	3.520	1.035	3.184	1.182
17. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลาอย่างน้อย 15 นาที	3.428	0.997	2.966	1.098	2.822	1.113	2.705	1.145

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ผู้บริหารที่ขึ้นไป (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปรกติ (N ₁ = 55)		ปรกติ (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปรกติ (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
* 18. ในการเขียนเรียงเรื่อง ผู้บริหารควรบอก ข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที เพื่อจะได้ปรับปรุง การสอน	3.411	1.230	3.370	1.244	3.116	1.243	2.801	1.287
19. ควรจัดทำรายงานความเคลื่อนไหวทางวิชาการ ให้ครูทราบทุกเดือน	4.305	0.487	4.038	0.527	4.108	0.895	3.957	0.843
20. ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู ที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน	3.886	0.581	3.480	0.918	3.549	1.056	3.244	1.135
* 21. การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อม ทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน	4.172	0.759	3.903	0.432	3.700	0.958	3.404	1.087
22. ควรส่งเสริมบริการคำวิจารณ์และเอกสารไว้สำหรับ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเป็นการเฉพาะ	4.307	0.470	4.181	0.384	4.198	0.709	4.087	0.725

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี (N ₁ = 55)		ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
* 23. การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความรู้ สับนานแก่ผู้รับการอบรม	3.686	1.000	3.433	1.072	3.518	0.983	3.276	1.051
	4.129	0.846	4.000	0.510	4.059	0.776	3.805	0.640
* 24. ครูผู้ที่เป็นผู้นำเทศภายในโรงเรียน ควรใช้ครูอาวุโส เท่านั้น	3.960	0.435	3.767	0.317	3.685	0.344	3.447	0.434

* หมายถึง ข้อความที่เป็นมีเสถียร

จากตาราง ๑ แสดงว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ ๕) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 16 และข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน ควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนิเทศการเรียนการสอน โดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน (ข้อ ๕) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 16 และข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่องครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน ควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ ๑) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน (ข้อ ๕) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ ๑๐) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๗) และการเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ ๑๘) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ ๑) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ ๑๒) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ ๒๑) การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ ๒๓) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ ๒๔) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนิเทศการเรียนการสอน โดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ ๑) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน (ข้อ ๕) การให้ครูไปศึกษาดูงานสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ ๑๐) การจัดทัศนศึกษาเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน (ข้อ ๑๕) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ ๑๐) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ ๑๒) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๗) การนำความคิดเห็นของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ ๑๘) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ ๑๘) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ ๒๐) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ ๒๑) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ ๒๓) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ ๒๔) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดและประเมินผล
ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกัน

การจัดและประเมินผล	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปฏิบัติจริง (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปฏิบัติจริง (N ₁ = 55)		ปฏิบัติจริง (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปฏิบัติจริง (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. โรงเรียน ควรจัดทำแบบประเมินพฤติกรรม ในแต่ละรายวิชา	4.285	0.808	3.880	0.438	4.071	0.714	3.957	0.720
2. ควรรายงานผลการเรียนการสอนให้ผู้ปกครอง ทราบอย่างเป็นปัจจุบัน	4.406	0.685	4.047	0.588	4.207	0.722	4.003	0.757
3. ผู้บริหารควรตรวจสอบผลการสอบทุกชั้นและแจ้งให้ ครูทราบ	3.851	0.848	3.703	0.724	3.793	0.946	3.748	0.883
4. ครูควรมีอิสระในการจัดทำข้อสอบหรือจัดผล การศึกษามักเรียน	4.035	0.881	3.842	0.764	3.811	1.024	3.824	1.118
* 5. การรายงานผลการเรียนหรือไม่รายงาน ผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน	4.413	0.824	3.800	0.816	3.848	0.975	3.535	1.103

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปฏิบัติจริงไป (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปริญญาศรี (N ₁ = 55)		ปฏิบัติจริงไป (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปริญญาศรี (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
6. ตามหลักสูตรใหม่ เพื่อให้การวัดผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย เท่านั้น	3.735	0.898	2.814	0.833	3.346	1.114	3.141	1.110
7. ไม่ควรมีนำ เวลาเรียนของนัก เรียนมาเป็นเกณฑ์ ในการประเมินผลการ เรียน	3.560	1.293	3.647	0.949	3.403	1.059	3.244	1.113
8. ผู้บริหารควรมะนำ ให้ครูประจำชั้น ใช้แบบทดสอบ ที่ง่ายและประหยัดและปรนัยอย่างพอเหมาะพอควร	4.242	0.613	3.535	0.961	3.926	0.727	3.612	0.650
9. ควรตั้งกรรมการ เคารวะและประเมินผลปรับปรุงคุณภาพข้อสอบ	3.607	1.227	4.206	0.414	4.168	0.646	4.035	0.730
10. การประชุมและประสานงานกันระหว่างกลุ่ม โรงเรียน เพื่อจัดทำข้อสอบ จะมีผลดีกว่าแต่ละโรงเรียน จัดทำเอง	4.354	0.677	4.130	0.757	3.860	1.065	3.517	1.142
11. การวัดผลในโรงเรียน ควรใช้แบบทดสอบ แต่เพียงอย่างเดียว	4.100	0.959	3.657	0.654	3.885	0.883	3.677	0.943

	ผู้บริโภคร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₁ = 50)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี (N ₁ = 55)		ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (N ₂ = 255)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี (N ₂ = 410)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
การวัดและประเมินผล								
12. โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำใน เรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.064	0.727	3.888	0.577	3.844	0.837	3.875	0.662
รวมเฉลี่ย	4.054	0.493	3.779	0.308	3.882	0.388	3.881	0.457

* หมายถึง ข้อความที่เป็นนี้เสมอ

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ 8) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) และการวัดผลควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ 8) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) และการวัดผลควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย เท่านั้น (ข้อ 8) และไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลการเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) และการวัดผลควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย เท่านั้น (ข้อ 1) และไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็น

เกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผล
 การเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) และการวัดผลควรใช้
 แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
 จำแนกเป็นรายด้านตามทัศนะของผู้บริหารและครู ที่มีวุฒิต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)				ครู ($N_2 = 665$)			
	ปริญญาตรี ขึ้นไป ($N_1=50$)		ต่ำกว่า ปริญญาตรี ($N_1=55$)		ปริญญาตรี ขึ้นไป ($N_2=255$)		ต่ำกว่า ปริญญาตรี ($N_2=410$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
งานหลักสูตรและการจัด								
การเรียนการสอน	4.157	0.440	3.953	0.341	3.818	0.328	3.653	0.441
งานนิเทศการศึกษา	3.960	0.435	3.767	0.317	3.695	0.344	3.447	0.434
งานการวัดและประเมินผล	4.064	0.493	3.779	0.306	3.862	0.388	3.681	0.467
รวมเฉลี่ย	4.057	0.482	3.833	0.351	3.825	0.354	3.601	0.466

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป และต่ำกว่าปริญญาตรี
 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็น
 รายด้านพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป และต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป
 ต่างก็มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นเดียวกัน ส่วนครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความเห็น
 อยู่ในระดับเห็นด้วยในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล
 เห็นด้วยปานกลางในด้านการนิเทศการศึกษา

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่ประสบการณืในการปฏิบัติงานต่างกััน

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	5 - 10 ปี (N ₁ = 25)	มากกว่า 10 ปี (N ₁ = 72)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี (N ₂ = 163)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี (N ₂ = 163)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี (N ₂ = 163)
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. โรงเรียนควรจัดทำโครงการ												
ปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ												
เป็นฝ่ายลัทธิขงจื้อ	4.000	0.707	4.214	1.050	4.908	0.499	4.361	0.635	4.516	0.657	4.528	0.689
* 2. หลักสูตรและแผนการสอน												
มีการวิชาการจัดทำเหมาะสม												
และสามารถนำไปใช้ได้												
ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.642	0.926	3.428	1.133	3.680	1.114	3.205	0.946	3.303	0.946	3.132	1.015
3. การจัดทำแผนการสอน												
ร่วมกันในระหว่างกลุ่ม												
โรงเรียน ทำให้การเรียน												
การสอนมีประสิทธิภาพ	3.400	0.894	3.500	0.836	3.612	0.910	3.481	1.016	3.670	0.854	3.924	0.900

หลักสูตรและการจัด การเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
4. ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความ จำเป็นต่อการเรียนการสอน	2.800	1.303	4.200	0.835	4.157	0.784	3.409	1.093	3.700	1.007	3.780	1.084
5. การบริหารงานวิชาการ ที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัย ห้องสมุด	4.000	0.991	4.800	0.547	4.183	0.731	3.867	0.807	3.953	0.803	3.909	0.994
6. ควรแสวงหาบุคคลในท้องถิ่น เพื่อเป็นวิทยากรใน การเรียนการสอน	4.104	0.577	4.188	0.752	4.047	0.804	3.771	0.831	4.014	0.732	3.897	0.957
๗. ผู้บริหารไม่ควรมีส่วนร่วมสอน เพราะมีงานด้านอื่นที่จะต้อง ทำ และรับผิดชอบมากเกินไป	2.505	1.290	3.444	1.130	2.730	1.282	2.771	1.129	3.003	1.205	3.070	1.261

หลักสูตรและการจัด การเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	6 - 10 ปี (N ₁ = 25)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	6 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	X	S	X	S	X	S
	X	X	X	X	X	X						
8. การจัดให้มีการประชุมครู อย่างน้อย เดือนละครั้ง เพื่อ ปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหา การเรียนการสอน	4.333	0.516	4.750	0.462	4.480	0.508	4.326	0.588	4.389	0.638	4.320	0.703
9. โรงเรียนควรจัดศูนย์รวม ตารางสอนให้สามารถ ตรวจสอบและควบคุม การสอนของครูได้	4.333	0.516	4.500	0.547	4.428	0.880	4.120	0.817	4.310	0.700	4.293	0.777
10. การจัดตารางสอน ควรจัด วิชาทักษะไว้ตอนเช้าเสมอ	3.888	0.816	3.333	1.211	3.880	0.945	3.506	1.097	3.422	1.076	3.440	1.121

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
พฤติกรรมและการจัดการเรียนการสอน												
11. การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร	3.714	0.755	4.400	0.547	4.259	0.712	3.698	1.008	3.830	0.888	3.797	0.931
12. ควรให้ครูจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียนเพื่อเสริมการสอนตามแผนการเรียน	4.000	0.992	4.750	0.462	4.310	0.712	4.168	0.821	4.220	0.885	4.180	0.771
13. ควรจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนได้ด้วยตนเอง	3.857	0.898	4.500	0.547	4.289	0.868	4.228	0.801	4.298	0.654	4.279	0.763
14. ก่อนเปิดภาคเรียน ควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ของครูเป็นรายวิชา	4.285	0.487	4.688	0.518	4.541	0.508	4.397	0.561	4.426	0.685	3.868	0.577

	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)						ครู ($N_2 = 665$)					
	ต่ำกว่า 5 ปี ($N_1 = 8$)		5 - 10 ปี ($N_1 = 25$)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ($N_1 = 72$)		ต่ำกว่า 5 ปี ($N_2 = 240$)		5 - 10 ปี ($N_2 = 262$)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ($N_2 = 163$)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
*15. การจัดการสอนจะจัด วิชาใดไว้ก่อน เข้าหรือบ่าย ก็ได้	4.000	0.534	3.142	1.214	3.440	0.980	3.277	1.082	3.258	1.047	3.188	1.103
*16. การแนะนำหนังสือมีความจำเป็น	3.500	0.838	4.000	0.707	3.708	0.901	3.349	1.183	3.747	1.080	3.738	1.048
17. โรงเรียนควรติดต่อขอความช่วยเหลือ เพื่อจากสถาบันใด ในด้านเกี่ยวกับการผลิตสื่อ	3.877	0.838	3.857	0.377	4.033	0.814	4.024	0.886	4.178	0.871	4.128	0.893
18. การจัดการเข้าสอนประจำวิชา หรือประจำชั้น ควรคำนึงถึง ความสมัครใจของครูผู้สอน	3.250	0.957	3.710	0.980	3.688	0.980	3.881	1.012	3.908	1.085	3.860	1.151

หลักการและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	5 - 10 ปี (N ₁ = 25)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	S
* 19. การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ที่โรงเรียนจัดซื้อมา ย่อม สะดวกและได้ผลมากกว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ครูผลิตขึ้นเอง	2.500	2.891	3.370	0.883	2.882	2.898	2.828	1.144
* 20. การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถ ช่วยพัฒนาการเรียนของ นักเรียนที่เรียนอ่อนได้	3.166	3.554	3.733	1.142	3.433	3.620	3.638	1.150
21. ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง ชุมนุมต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย ชุมนุมดนตรี เพื่อตอบสนอง ความถนัดและความต้องการ ของนักเรียน	3.507	4.104	4.129	0.562	3.951	4.104	4.117	0.754

หลักสถิติและการจัด การเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	5 - 10 ปี (N ₁ = 25)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	X	S	S
22. โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียนมี โอกาสจัดกิจกรรมการและจำหน่าย ผลงานของนักเรียนอย่างน้อย ปีละครั้ง	9.666	1.581	3.831	1.103	4.052	0.517	3.831	1.102	4.097	0.609	4.046	0.731
23. โรงเรียนควรจัดทำเอกสารหรือ ข่าวสารของโรงเรียนเพื่อเป็นการ เผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์ งานของโรงเรียน	9.166	1.329	3.502	1.084	3.870	0.718	3.409	1.249	3.602	0.986	3.787	0.928
* 24. ผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับ การจัดครูเข้าสอนแต่เพียงผู้เดียว	4.142	1.089	4.000	0.897	3.606	0.792	3.469	1.182	3.769	0.857	3.674	1.111
รวมเฉลี่ย	9.461	0.407	3.980	0.415	3.644	0.387	3.692	0.442	3.851	0.350	3.829	0.411

* หมายถึง ข้อความที่เป็นปฏิเสธ

จากตาราง 12 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การทำแผนการสอนร่วมกันในระหว่างกลุ่มโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (ข้อ 3) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดครูเข้าสอน (ข้อ 18) การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และโรงเรียนควรจัดทำจุดสาร (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การจัดตารางสอนจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือนายก็ได้ (ข้อ 15) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยห้องสมุด (ข้อ 5) ควรจัดทำศูนย์รวมตารางสอน (ข้อ 9) ควรจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียน (ข้อ 12) ควรจัดฝึกอบรมการผลิตสื่อการเรียน (ข้อ 13) และก่อนเปิดภาคเรียนควรสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ (ข้อ 14) เห็นด้วยปานกลางในเรื่องการนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) และก่อนเปิดภาคเรียนควรสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ (ข้อ 14) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดการรายงานจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้ (ข้อ 15) การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วย ในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนมาใช้ (ข้อ 2) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) การทำแผนการสอนร่วมกันในระหว่างกลุ่มโรงเรียนทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (ข้อ 3) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็น (ข้อ 4) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การจัดการรายงานจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้ (ข้อ 15) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) โรงเรียนควรจัดหาบุคลากร (ข้อ 23) และผู้บริหารควร เป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ไม่เห็นด้วย ในเรื่อง การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

การมีเพศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปีขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
1. การมีเพศการเรียนรู้การสอน ภายในโรงเรียนเป็นหน้าที่ ของผู้บริหาร ครูผู้สอนไม่ควร ทำการมีเพศกันเอง	4.142	0.377	3.716	0.516	3.724	0.790	3.228	1.129	3.270	1.111	3.449	1.119
2. ควรจัดให้มีโครงการของ ครูที่มีการสอนดีเด่นขึ้น ภายในโรงเรียน	3.900	0.316	3.900	0.697	3.913	0.596	3.927	0.777	4.007	0.780	3.990	0.919
3. การมีเพศการเรียนรู้การสอน โดยผู้บริหาร ไม่มีความ จำเป็น	2.400	0.894	3.611	0.998	3.607	1.030	3.036	1.029	3.252	1.014	3.234	1.104

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 9)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
4. ในการส่งครูเข้าอบรมทางวิชาการทุกครั้ง ควรให้ครูได้สรุปผลที่ได้จากการอบรมให้ครูทั้งโรงเรียนได้ทราบโดยทั่วถึง	4.500	0.547	4.210	0.568	4.218	0.490	4.120	0.738	4.220	0.690	4.222	0.752
5. ความสำเร็งของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการณ์เทศของผู้บริหารโรงเรียน	2.555	0.728	3.001	0.690	3.348	0.691	2.674	1.001	2.931	1.010	2.963	1.043
6. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาดูตามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียนได้	3.669	1.032	3.677	0.811	3.980	0.611	3.518	0.967	3.747	1.018	3.678	1.030
7. ผู้บริหารและครูควรให้ความสนใจศึกษาผลการวิจัยทางการศึกษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ	4.200	0.447	4.215	0.598	4.214	0.498	3.858	0.951	3.985	0.904	3.858	1.052

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)							
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	5 - 10 ปี (N ₂ = 25)	มากกว่า 10 ปี (N ₁ = 72)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี (N ₂ = 163)						
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$						
8. ผู้บริหารควรเลือกสรรผลการวิจัยทางการศึกษาเผยแพร่ให้ครูได้มีโอกาสรับทราบ	4.188	0.408	4.078	0.367	4.000	0.365	3.891	0.910	4.026	0.728	3.895	0.854
9. การจัดทัศนศึกษาเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ทางการสอนให้แก่ครู	3.888	0.333	3.867	0.816	3.868	0.784	3.783	0.812	3.704	1.035	3.655	1.010
* 10. การนำผลการวิจัยทางการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น	3.200	0.636	3.211	0.811	3.300	0.915	3.289	0.930	3.236	1.120	3.193	1.056
11. ครูเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่มีผล การเรียนการสอนอยู่ในระดับดีเยี่ยม	4.004	0.632	4.035	0.561	4.160	0.472	4.132	0.711	4.184	0.760	4.205	0.789

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	5 - 10 ปี (N ₁ = 25)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)						
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$						
* 12. การนิเทศการศึกษาของโรงเรียน ประถม เป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ เท่านั้น	4.205	0.447	3.904	0.665	3.600	0.550	3.439	1.072	3.476	0.978	3.628	0.901
13. ควรจัดให้มีการสาธิตการสอนใน บางวิชา โดยผู้ชำนาญการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครู	4.000	0.632	4.137	0.671	4.230	0.429	4.106	0.715	4.176	0.757	4.190	0.781
14. ผู้บริหารควรหาโอกาสเยี่ยม ชั้นเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง	3.571	1.133	4.005	0.996	4.000	0.909	3.807	0.955	3.828	0.977	3.987	1.006
* 15. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที	2.625	1.167	2.911	0.906	2.703	1.030	2.734	1.060	2.761	1.100	2.623	1.139
16. ควรนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง ประชาชน มาเป็นแนวความคิด ในการปรับปรุงงานวิชาการ	3.285	0.951	3.571	1.001	3.652	0.934	3.036	1.141	3.388	1.064	3.491	1.093

การนับเหตุการณ์ศึกษา	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)					ครู ($N_2 = 665$)				
	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี
	($N_1 = 8$)	($N_1 = 25$)	($N_1 = 72$)	($N_2 = 240$)	($N_2 = 262$)	($N_2 = 163$)	($N_2 = 163$)	($N_2 = 163$)	($N_2 = 163$)	($N_2 = 163$)
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
17. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร										
ควรใช้เวลาอย่างน้อย 15 นาที	2.125	0.353	3.015	1.091	2.925	1.108	2.936	1.097	3.032	1.091
18. ในการเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหาร										
ควรขอเข้าพบทบทวนกับครูผู้สอน										
ทันที เพื่อจะได้ปรับปรุงการสอน	4.166	0.408	3.458	1.236	3.413	1.296	2.578	1.288	2.931	1.239
19. ควรจัดทำรายงานความ										
เคลื่อนไหวยทางวิชาการให้แก่										
ครู ทุกรายทุกเดือน	4.142	0.377	4.000	0.841	4.050	0.604	3.939	0.860	4.080	0.743
20. ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกต										
การสอนของเพื่อนครูที่อยู่ใน										
โรงเรียน เดียวกัน	3.500	0.836	3.401	1.011	3.392	0.956	3.433	1.117	3.454	1.033
21. การส่งครูไปร่วมรับการอบรม										
และสนับสนุนค่าให้เสียเวลา										
การเรียนการสอน	3.888	0.333	3.967	0.845	3.970	0.388	3.518	1.063	3.671	0.946

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
22. ควรจัดแหล่งบริการตำราและเอกสารไว้สำหรับให้ครูได้ศึกษา												
ค้นคว้าเป็นการเฉพาะ	4.166	0.408	4.151	0.741	4.045	0.213	4.000	0.855	4.209	0.647	4.141	0.727
* 23. การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ												
ช่วยสร้างความสับสนแก่ผู้รับ												
การอบรม	4.125	0.353	3.541	1.009	3.485	1.039	3.385	1.057	3.411	1.009	3.449	1.023
* 24. ครูผู้ที่เป็นผู้เฝ้าเทศภายในโรงเรียน												
ควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น	4.200	0.447	4.300	0.885	3.937	0.504	3.768	0.944	3.981	0.885	3.997	0.732
รวมเฉลี่ย	3.692	0.432	3.586	0.407	3.737	0.404	3.702	0.427	3.609	0.404	3.806	0.434

* หมายถึง ข้อความที่เป็นดี เสธ

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ในการส่งครูเข้าอบรมทางวิชาการทุกครั้งที่ครูได้สรุปผลที่ได้จากการอบรมให้ครูทั้งโรงเรียนได้ทราบ (ข้อ 4) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) และการเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหารควรใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที (ข้อ 15) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหารควรใช้เวลาอย่างน้อย 15 นาที (ข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อย ทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน ควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน (ข้อ 3) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 18) และควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน (ข้อ 5) การนิเทศการศึกษาเป็นเรื่องของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อย ทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ

ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโส
เท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหาร
งานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ
พบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง
ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัย
ทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10)
การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอก
ข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20)
และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วย
ในเรื่องครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหาร
ไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12)
การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาอย่าทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) และ
ครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ใน
ระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน
วิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า
ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควร
ทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3)
ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน (ข้อ 5) การนำ
ผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น
(ข้อ 10) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การเยี่ยม
ห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การนำความคิดเห็นของผู้ปกครองมาเป็นแนวทาง
ในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ 16) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับ
ครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และ

การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วย
ในเรื่อง การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21)
และ ครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่
ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหาร
งานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ
พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง
ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มี
ความจำเป็น (ข้อ 3) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5)
การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความ
จำเป็น (ข้อ 10) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การเยี่ยม
ห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การนำความคิดเห็นของผู้ปกครองมาเป็นแนวทาง
ในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ 16) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับ
ครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการ
อบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วย
ในเรื่อง การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21)
และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ
อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน
วิชาการด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มี
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการ
นิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3)
ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัย
ทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10)
การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง

มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ 18) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรรอบก
 ขอบทพร้อมทั้งครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู
 (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม
 (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12)
 การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) และ
 ครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับ
 เห็นด้วย

ของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
2. การวัดและประเมินผล												
1. โรงเรียนควรจัดทำแบบประเมิน												
พฤติกรรมในแต่ละรายวิชา	4.000	0.388	3.805	0.681	3.814	0.557	3.975	0.798	4.065	0.893	4.017	0.718
2. ควรรายงานผลการเรียนการสอน												
ให้ผู้ปกครองทราบอย่างเป็น												
ปัจจุบัน	4.074	0.212	4.098	0.312	4.052	0.229	4.096	0.805	4.194	0.841	4.097	0.789
3. ผู้บริหารควรสรุปผลการสังเกตทุกชั้น												
และแจ้งให้ครูทราบ	2.500	0.838	3.211	0.998	3.310	1.072	3.850	1.005	3.855	0.821	3.748	0.966
4. ครูควรมีอิสระในการจัดทำข้อสอบ												
หรือวัดผลการศึกษาของนักเรียน	3.200	1.643	3.571	0.996	3.875	0.612	3.771	1.172	3.732	1.080	3.745	1.028
5. การรายงานผลการเรียนหรือไม่												
รายงานผลการเรียนของนักเรียน												
ให้ผู้ปกครองทราบไม่มีผลต่อ												
การพัฒนาการเรียนของนักเรียน	3.283	1.303	3.516	1.023	3.925	0.384	3.568	1.095	3.682	1.059	3.804	1.000

ตาราง 14 (ต่อ)

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)							
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)	5 - 10 ปี (N ₁ = 25)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)	5 - 10 ปี (N ₂ = 262)	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)					
	X	S	X	S	X	S	X	S				
* 6. ตามหลักสูตรใหม่ เพื่อให้การวัดผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ ข้อทดสอบแบบปรนัย	3.857	0.377	4.000	0.516	4.074	0.474	3.120	1.097	3.335	1.093	3.258	1.136
* 7. ไม่ควรนำเกณฑ์ในการตัดสินนักเรียน มาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล การเรียน	3.286	0.951	3.678	1.099	3.750	0.675	3.361	1.088	3.416	1.085	3.388	1.085
8. ผู้บริหารควรแนะนำให้ครูประจำชั้น ใช้แบบทดสอบทั้งแบบอัตนัยและ ปรนัยอย่างพอเหมาะพอควร	4.000	0.500	3.791	0.698	3.850	0.745	3.831	0.852	3.871	0.858	3.836	0.820
9. ควรตั้งทฤษฎีการวิเคราะห์และ ปรับปรุงคุณภาพการสอน	3.875	0.353	3.765	0.715	3.848	0.712	3.988	0.757	4.140	0.658	4.134	0.678

ตาราง 14 (ต่อ)

	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)						ครู ($N_2 = 665$)					
	ต่ำกว่า 5 ปี ($N_1 = 8$)		5 - 10 ปี ($N_1 = 25$)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ($N_1 = 72$)		ต่ำกว่า 5 ปี ($N_2 = 240$)		5 - 10 ปี ($N_2 = 262$)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป ($N_2 = 163$)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
10. การส่งเสริมและประสานงานกันระหว่างกลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำข้อเสนอจะมีผลดีกว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำเอง	3.400	0.547	2.871	0.767	2.862	0.769	3.325	1.200	3.680	1.119	3.870	1.052
* 11. การจัดหาเงินโรงเรียนควรใช้												
แบบทดสอบแค่เพียงอย่างเดียว	4.000	0.303	3.767	0.651	3.826	0.650	3.734	0.838	3.740	0.946	3.872	0.876
12. โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำในเรื่องการจัดและประเมินผลแก่ครูอย่างน้อย												
ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.571	1.139	3.700	0.901	3.720	0.878	4.012	0.634	3.917	0.814	3.802	0.804
รวมเฉลี่ย	3.683	0.442	3.655	0.440	3.742	0.431	3.505	0.395	3.623	0.360	3.611	0.420

* หมายถึง ข้อความที่เป็นดี เสธ

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำแบบประเมินพฤติกรรมในแต่ละรายวิชา (ข้อ 1) ควรรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างเป็นปัจจุบัน (ข้อ 2) ผู้บริหารควรแนะนำให้ครูประจำชั้นใช้แบบทดสอบทั้งแบบอัตนัยและปรนัยอย่างพอเหมาะพอควร (ข้อ 3) ควรตั้งกรรมการวิเคราะห์และปรับปรุงคุณภาพข้อสอบ (ข้อ 4) และควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำในเรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (ข้อ 12) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย (ข้อ 6) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ผู้บริหารควรสรุปผลการสอบทุกชั้นและแจ้งให้ครูทราบ (ข้อ 3) และการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างกลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำข้อสอบจะมีผลดีกว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำเอง (ข้อ 10) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย (ข้อ 6) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน (ข้อ 7) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ผู้บริหารควรสรุปผลการสอบทุกชั้นและแจ้งให้ครูทราบ (ข้อ 3) และการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน

เพื่อจัดทำข้อสอบจะมีผลดีกว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำเอง (ข้อ 10) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) เพื่อให้การวัดผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย (ข้อ ๘) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน (ข้อ 7) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย (ข้อ ๘) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) และการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างกลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำข้อสอบจะได้ผลดีกว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำเอง (ข้อ 10) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย (ข้อ ๘) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับ เห็นด้วย

ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ

พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้
การวัดผล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบปรนัย (ข้อ 8) ไม่ควรนำเวลาเรียน
ของนัก เรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานหรือ
ไม่รายงานผลการ เรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) และการวัดผล
ในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับ
เห็นด้วย

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริการงานวิชาการ จำแนกเป็นรายด้าน ตามลักษณะของ

ผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 565)					
	ต่ำกว่า 5 ปี (N ₁ = 8)		5 - 10 ปี (N ₁ = 25)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₁ = 72)		ต่ำกว่า 5 ปี (N ₂ = 240)		5 - 10 ปี (N ₂ = 262)		มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป (N ₂ = 163)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
การบริหารงานวิชาการ												
งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.481	0.407	3.860	0.415	3.644	0.337	3.692	0.442	3.851	0.350	3.829	0.411
การมีเพศศึกษา	3.682	0.432	3.568	0.407	3.737	0.404	3.702	0.427	3.809	0.404	3.306	0.434
การจัดและประเมินผล	3.663	0.442	3.655	0.440	3.742	0.431	3.505	0.395	3.623	0.360	3.611	0.429
รวมเฉลี่ย	3.605	0.435	3.734	0.430	3.707	0.420	3.633	0.425	3.761	0.382	3.748	0.425

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยเฉลี่ย อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เช่นกัน

ตามทัศนะของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

	มหาวิทยาลัยสุรนารี (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
หลักสูตรและมาตรฐาน												
การเรียนการสอน												
1. โรงเรียนควรจัดทำโครงการ												
ปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็น												
ลายลักษณ์อักษรตลอดปี	4.600	0.499	4.598	0.631	4.596	0.636	4.426	0.679	4.539	0.682	4.596	0.637
*2. หลักสูตรและแผนการสอนที่												
กรมวิชาการจัดทำเหมาะสมและ												
สามารถนำไปใช้ได้เลย ไม่												
จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง	3.688	1.104	3.779	1.011	3.511	0.998	3.231	1.028	3.207	0.912	3.142	1.002
3. การจัดทำแผนการสอนร่วมกัน												
ในระหว่างกลุ่มโรงเรียนทำให้												
การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	3.810	0.911	3.897	0.996	3.901	0.961	3.810	0.893	3.866	0.865	3.806	0.967
*4. ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็น												
ต่อการเรียนการสอน	4.156	0.765	4.251	0.864	4.111	0.997	3.609	1.074	3.609	0.964	3.765	1.144

วัตถุประสงค์และการจัด การเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
5. การบริหารงานวิชาการที่มี ประสิทธิภาพต้องอาศัยปัจจัยสมุด	4.254	0.731	4.231	0.777	4.235	1.001	3.961	0.872	3.912	0.859	3.887	1.063
6. ความแสวงหาบุคคลในท้องถิ่นเพื่อ เป็นวิทยากรในการเรียนการสอน	4.047	0.805	4.000	0.902	4.031	0.884	3.958	0.816	3.966	0.855	3.826	0.971
* 7. ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน เพราะมีงานด้านอื่นที่จะต้องทำ และรับผิดชอบอยู่แล้ว	2.981	1.280	2.888	1.091	2.905	1.221	2.880	1.228	3.012	1.202	3.224	1.240
8. ควรจัดให้มีการประชุมครู อย่างน้อย เดือนละครั้ง เพื่อ ปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหา การเรียนการสอน	4.488	0.508	4.401	0.611	4.456	0.773	4.378	0.672	4.381	0.727	4.234	0.794

ตาราง 16 (ต่อ)

หลักการและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
9. โรงเรียนควรจัดศูนย์รวมตารางสอนให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการสอนของครูได้	4.427	0.690	4.422	0.778	4.431	0.711	4.288	0.749	4.348	0.749	4.173	0.784
10. การจัดตารางสอนควรจัดวิชาทักษะไว้ตอนเช้าเสมอ	3.881	0.944	3.781	1.054	3.712	0.996	3.438	1.081	3.527	1.091	3.341	1.141
11. การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร	4.256	0.712	4.251	0.711	4.200	0.886	3.846	0.887	3.617	0.903	3.693	1.001
12. ควรจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียนเพื่อเสริมการสอนตามแผนการเรียน	4.311	0.715	4.318	0.881	4.311	0.642	4.222	0.643	4.211	0.742	4.127	0.828
13. ควรจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนได้ด้วยตนเอง	4.380	0.661	4.248	0.727	4.277	0.721	4.246	0.727	4.311	0.802	4.280	0.783

หลักการและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)						ครู ($N_2 = 665$)					
	ขนาดเล็ก ($N_1 = 80$)		ขนาดกลาง ($N_1 = 16$)		ขนาดใหญ่ ($N_1 = 9$)		ขนาดเล็ก ($N_2 = 248$)		ขนาดกลาง ($N_2 = 232$)		ขนาดใหญ่ ($N_2 = 185$)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
14. ก่อนเปิดภาคเรียนควรจัดให้มี												
การสำรวจความต้องการการใช้												
วัสดุอุปกรณ์ของครูเป็นรายวิชา	4.541	0.508	4.500	0.596	4.447	0.507	4.414	0.593	4.348	0.765	4.403	0.630
* 15. การจัดตารางสอนจะจัดวิชาใด												
ไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้	3.441	0.960	3.501	0.998	3.681	0.991	3.264	1.056	3.278	1.025	3.045	1.199
* 16. การแนะนำไม่มีความจำเป็น												
สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา	3.708	0.901	3.807	1.110	3.732	1.006	3.675	1.118	3.734	1.006	3.704	1.093
17. โรงเรียนควรติดต่อขอความช่วยเหลือ												
จากสถาบันผลิตครู												
ในด้านเกี่ยวกับการผลิตสื่อ												
การเรียนการสอน	4.153	0.964	4.037	0.812	3.987	0.751	4.057	0.740	4.141	0.728	4.260	0.614

หลักสูตรและการจัด การเรียงการสอน	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
22. โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียน มีโอกาสจัดกิจกรรมการและจำหน่วย ผลงานของนักเรียนอย่างน้อย ปีละครั้ง	4.055	0.516	4.036	0.881	4.011	0.787	4.036	0.757	3.987	0.744	4.112	0.714
23. โรงเรียนควรจัดทำเอกสารหรือ ข่าวสารของโรงเรียนเพื่อเป็น การเผยแพร่ความรู้และ ประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียน	3.880	0.718	3.881	0.997	3.758	1.107	3.540	1.109	3.668	0.934	3.933	0.791
* 24. ผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจ เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนแต่ เพียงผู้เดียว	3.807	0.767	3.810	0.996	3.772	1.009	3.774	1.026	3.826	1.057	3.607	1.143
รวมเฉลี่ย	3.902	0.464	3.979	0.481	3.942	0.420	3.807	0.425	3.848	0.350	3.815	0.398

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) และก่อนเปิดภาคเรียนควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ (ข้อ 14) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) การจัดตารางสอนจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้ (ข้อ 15) การใช้วัสดุสำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) และก่อนเปิดภาคเรียนควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ (ข้อ 14) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การจัดตารางสอนจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้ (ข้อ 15) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 7) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การจัดตารางสอนจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้ (ข้อ 15) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน (ข้อ 1) การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็น การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้าน หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง

การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้อง (ข้อ 7) การจัด
 ตารางสอนจะจัดวิชาใดไว้ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้ (ข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป
 (ข้อ 19) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 14)
 การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การแนะนำไม่มีความจำเป็น (ข้อ 16) การสอน
 ซ้อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้
 ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้าน
 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ
 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำ
 โครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร (ข้อ 1) เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง
 การนำหลักสูตรและแผนการสอนไปใช้ (ข้อ 2) ผู้บริหารไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้อง (ข้อ 7)
 การจัดตารางสอน (ข้อ 10 และข้อ 15) และการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป (ข้อ 19)
 ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน (ข้อ 4) การเลือก
 หนังสือเข้าห้องสมุด (ข้อ 11) การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้
 (ข้อ 20) และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอน (ข้อ 24) ส่วนในเรื่อง
 อื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 17 คะแนนเฉลี่ยและค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษ ตามทัศนะ
ของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

2 การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 237)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
* 1. การนิเทศการเรียนการสอนภายใน โรงเรียน เป็นหน้าที่โดยตรงของ ผู้บริหาร ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศ กันเอง	3.725	0.780	3.711	0.998	3.700	1.001	3.489	1.068	3.240	1.151	3.295	1.147
2. ควรจัดให้มีโครงการยกย่องครูที่มี การสอmidtเด่นชัดภายในโรงเรียน	3.901	0.598	3.806	0.677	3.811	0.981	3.970	0.813	3.850	0.909	3.923	0.864
* 3. การนิเทศการเรียนการสอนโดย ผู้บริหารไม่มีความจำเป็น	3.601	1.035	3.600	1.003	3.614	1.005	3.309	1.045	3.107	1.101	3.204	1.042
4. ในการส่งครูเข้าอบรมทางวิชาการ ทุกครั้ง ควรให้ครูได้สรุปผลที่ได้ จากการอบรมให้ครูทั้งโรงเรียน ได้ทราบโดยทั่วถึง	4.217	0.590	4.200	0.677	4.231	0.778	4.234	0.702	4.174	0.765	4.214	0.728

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดองค์กร (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
5. ความสำเร็จของการใช้หลักสูตร ขึ้นอยู่กับการณ์เทศของผู้บริหาร โรงเรียน	3.345	0.892	3.376	0.902	3.381	1.035	2.879	1.013	2.867	1.020	3.061	1.080
6. การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน ของนักเรียนได้	3.961	0.613	3.900	0.772	3.878	1.035	3.594	1.004	3.647	1.034	3.892	1.009
7. ผู้บริหารและครูควรให้ความสนใจ ศึกษาผลการวิจัยทางการศึกษาให้ ทันสมัยอยู่เสมอ	4.215	0.498	4.223	0.552	4.181	0.778	4.156	0.752	3.734	1.006	3.670	1.212
8. ผู้บริหารควรเลือกสรรผลการวิจัย ทางการศึกษามาเผยแพร่ให้ครูได้มี โอกาสรับทราบ	4.001	0.366	4.000	0.456	4.031	0.711	4.063	0.756	4.012	0.727	3.857	0.992

ตาราง 17 (ต่อ)

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร: (N ₁ = 105)				ครู (N ₂ = 665)			
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)	
	ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)	
	X	S	X	S	X	S	X	S
9. การจัดทัศนศึกษาเป็นการส่งเสริม								
การเรียนการสอนให้แก่นักเรียน	3.667	0.785	3.711	0.715	3.764	0.998	3.684	0.950
*10. การนำผลการวิจัยทางการศึกษามา								
ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน								
เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น	3.300	0.916	3.295	0.911	3.208	1.031	3.393	0.993
11. ควรเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาดูงาน								
ในโรงเรียนที่ผลการเรียนการสอน								
อยู่ในระดับดีเยี่ยม	4.161	0.472	4.166	0.771	4.200	0.886	4.210	0.709
*12. การนิเทศการศึกษาของโรงเรียน								
ประมาณ เป็นหน้าที่ของ								
ศึกษานิเทศก์เท่านั้น	3.015	0.556	3.011	1.012	3.795	1.001	3.502	0.919

	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)						ครู ($N_2 = 665$)					
	ขนาดเล็ก ($N_1 = 80$)		ขนาดกลาง ($N_1 = 16$)		ขนาดใหญ่ ($N_1 = 9$)		ขนาดเล็ก ($N_2 = 248$)		ขนาดกลาง ($N_2 = 232$)		ขนาดใหญ่ ($N_2 = 185$)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
13. การจัดให้มีการสาธิตการสอนใน บางวิชา โดยผู้ชำนาญการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครู	4.231	0.421	4.231	0.831	4.200	0.772	4.168	0.699	4.157	0.831	4.239	0.792
14. ผู้บริหารควรหาโอกาสเยี่ยม ชั้นเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง	4.001	0.981	4.003	0.991	4.051	0.891	3.807	1.020	4.066	0.982	3.882	1.058
* 15. การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลาไม่เกิน 6 นาที	2.708	1.031	2.891	0.998	2.697	0.991	2.807	1.100	2.705	1.165	2.454	1.053
16. ควรนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง ประชาชนมาเป็นแนวความคิด ในการปรับปรุงงานวิชาการ	3.651	0.935	3.600	0.991	3.584	0.992	3.297	1.148	3.427	1.051	3.530	1.073

การให้การศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
17. การเชื่อมต่อโรงเรียนของผู้บริหาร ควรใช้เวลาอย่างน้อย 15 นาที	2.928	1.106	2.918	1.003	2.871	1.002	3.015	1.126	2.771	1.141	2.637	1.079
* 18. ในการเชื่อมต่อโรงเรียน ผู้บริหาร ควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที เพื่อจะได้ปรับปรุงการสอน	3.412	1.295	3.418	1.031	3.313	1.035	3.051	1.289	2.888	1.261	3.356	1.249
19. ควรจัดทำรายงานความเคลื่อนไหว ทางวิชาการให้ครูทราบทุกเดือน	4.051	0.505	4.063	0.886	4.000	0.884	4.000	0.772	4.128	0.721	4.051	0.762
20. ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอน จุดจุดเด่นครูที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน	3.391	0.951	3.381	1.102	3.418	1.058	3.462	1.065	3.390	1.109	3.454	1.129
* 21. การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและ สัมมนาช่วยทำให้เสียเวลาการเรียน การสอน	3.980	0.387	3.870	1.006	3.870	1.003	3.618	0.994	3.564	0.985	3.581	1.094

การนิเทศการศึกษา	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ค3 (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
22. การจัดหลังบริการตำราและเอกสาร ไว้สำหรับให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า เป็นการเฉพาะ	4.051	0.213	4.056	0.998	4.005	0.888	4.069	0.868	4.215	0.888	1.204	0.822
* 23. การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ	3.481	1.038	3.581	1.036	3.381	1.002	3.432	1.011	3.439	1.002	3.413	1.081
* 24. ครูผู้ที่เป็นผู้เฝ้าเทศภายในโรงเรียน	3.937	0.506	3.900	0.811	3.981	0.776	3.927	0.836	3.983	0.774	4.010	0.803
ควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น												
รวมเฉลี่ย	3.730	0.429	3.737	0.402	3.701	0.380	3.634	0.405	3.576	0.370	3.538	0.406

* หมายถึง ข้อความที่เป็นนิเสธ

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรชั้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 2) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรชั้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียนผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) และควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามา ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยม ห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอก ข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศ การเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้ เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ คุรุสภาเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการ นิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการนิเทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัย ทางทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 16) การนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง มาเป็นทางในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ 16) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอก ข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 18) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21)

และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการณ์เทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 16) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร (ข้อ 15 และข้อ 17) การนำความคิดของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานวิชาการ (ข้อ 18) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 19) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20) และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้างความสับสนแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน (ข้อ 21) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง (ข้อ 1) การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น (ข้อ 3) ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับการณ์เทศของผู้บริหาร (ข้อ 5) การนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น (ข้อ 10) การนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น (ข้อ 12) การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหารควรใช้เวลาอย่างน้อย 15 นาที (ข้อ 17) การเยี่ยมห้องเรียน ผู้บริหารควรบอกข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที (ข้อ 19) ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอนของเพื่อนครู (ข้อ 20)

และการอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ขอนสร้างความสะดวกแก่ผู้รับการอบรม (ข้อ 23)

ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนาบ่อยทำให้เสียเวลาการเรียน

การสอน (ข้อ 21) และครูที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียนควรใช้ครูอาวุโสเท่านั้น (ข้อ 24)

ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 18 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ คณะอาจารย์และประจำแผนก. ตาม

ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน

	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
1. โรงเรียนควรจัดทำแบบประเมิน พฤติกรรมในแต่ละรายวิชา	3.816	0.557	3.900	0.772	4.005	0.711	4.000	0.667	4.074	0.749	4.025	0.760
2. ควรรายงานผลการเรียนการสอน ให้ผู้ปกครองทราบอย่างเป็น ปัจจุบัน	4.051	0.228	4.056	0.851	4.110	0.823	4.117	0.695	4.161	0.703	4.122	0.856
3. ผู้บริหารควรสรุปผลการสอบทุกชั้น และแจ้งให้ครูทราบ	3.310	1.071	3.561	0.989	3.887	0.911	3.714	0.937	3.768	0.994	3.867	0.929
4. ครูควรมีอิสระในการจัดทำข้อสอบ หรือวัดผลการศึกษานักเรียน	3.674	0.615	3.801	0.617	3.805	0.998	3.738	1.050	3.701	1.049	3.601	1.098
*5. การรายงานผลการเรียนหรือไม่ รายงานผลการเรียนของนักเรียน ให้ผู้ปกครองทราบ ไม่มีผลต่อ								1.031				
การพัฒนาการเรียนของนักเรียน	3.922	0.365	3.805	0.961	3.676	0.878	3.801	1.031	3.709	0.990	3.648	1.087

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเด็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
* 6. ตามหลักสูตรใหม่ เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น	3.075	0.475	3.036	1.102	3.315	0.761	3.369	1.074	3.307	1.105	3.081	1.175
* 7. ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล	3.761	0.675	3.671	0.567	3.430	0.772	3.408	1.128	3.448	1.048	3.311	1.052
8. ผู้บริหารควรแนะนำให้ครูประจำชั้นใช้แบบทดสอบที่อัตนัยและปรนัย	3.851	0.745	3.800	0.791	3.881	0.736	3.670	0.794	3.904	0.738	3.882	0.791
9. ควรตั้งกรรมการวิเคราะห์และปรับปรุงคุณภาพข้อสอบ	3.841	0.712	3.957	0.898	4.057	0.664	4.087	0.677	4.149	0.665	4.137	0.684

การวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร (N ₁ = 105)						ครู (N ₂ = 665)					
	ขนาดเล็ก (N ₁ = 80)		ขนาดกลาง (N ₁ = 16)		ขนาดใหญ่ (N ₁ = 9)		ขนาดเล็ก (N ₂ = 248)		ขนาดกลาง (N ₂ = 232)		ขนาดใหญ่ (N ₂ = 185)	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
10. การร่วมมือและประสานงานกันระหว่างกลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำข้อสอบจะมีผลดีกว่าและโรงเรียนจัดทำเอง	3.869	0.788	3.911	1.011	3.889	0.936	3.600	1.158	3.719	1.070	3.989	1.012
* 11. การวัดผลในโรงเรียนควรใช้												
แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว	3.825	0.851	3.800	0.772	3.718	0.991	3.816	0.881	3.842	0.885	3.755	0.987
12. โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำในเรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครูอย่างน้อย												
ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	3.725	0.677	3.756	0.751	3.900	0.684	3.927	0.761	3.975	0.846	3.836	0.973
รวมเฉลี่ย	3.743	0.469	3.770	0.461	3.802	0.420	3.787	0.441	3.814	0.408	3.786	0.414

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยปานกลางในเรื่องผู้บริหารควรสรุปผลการสอบทุกชั้นและแจ้งให้ครูทราบ (ข้อ 3) และเพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ 6) ไม่เห็นด้วยในเรื่องการรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ 6) ไม่เห็นด้วยในเรื่องการรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ 6) และไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ 5) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ ๘) และไม่ควรมำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ ๕) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ ๘) และไม่ควรมำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ ๕) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัยเท่านั้น (ข้อ ๘) และไม่ควรมำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล (ข้อ 7) ไม่เห็นด้วยในเรื่อง การรายงานผลหรือไม่รายงานผลการเรียน ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน (ข้อ ๕) และการวัดผลในโรงเรียนควรใช้แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 19 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ จำนวนเป็นรายด้านตามทัศนะ

ของผู้บริหารและครู ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร ($N_1 = 105$)						ครู ($N_2 = 665$)					
	ขนาดเล็ก ($N_1 = 80$)		ขนาดกลาง ($N_1 = 16$)		ขนาดใหญ่ ($N_1 = 9$)		ขนาดเล็ก ($N_2 = 248$)		ขนาดกลาง ($N_2 = 232$)		ขนาดใหญ่ ($N_2 = 185$)	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.902	0.484	3.979	0.481	3.942	0.420	3.807	0.425	3.848	0.350	3.815	0.396
การนิเทศการศึกษา	3.738	0.429	3.737	0.402	3.701	0.398	3.634	0.405	3.576	0.378	3.588	0.406
การวัดและประเมินผล	3.743	0.469	3.770	0.461	3.802	0.420	3.787	0.441	3.814	0.408	3.786	0.414
รวมเฉลี่ย	3.794	0.450	3.828	0.450	3.815	0.423	3.742	0.425	3.746	0.385	3.729	0.409

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดยจำแนกตามตัวแปร สถานภาพการปฏิบัติงาน วุฒิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความถี่เห็นที่มีต่อการบริหารงาน

วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร (N = 105)		ครู (N = 665)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.937	0.108	3.804	0.161	3.71 *
ด้านการมีเทศการศึกษ	3.780	0.655	3.576	0.167	6.90 *
ด้านการวัดและประเมินผล	3.653	0.108	3.782	0.190	2.78 *
รวมเฉลี่ย	3.863	0.676	3.708	0.130	5.35 *

$$*p < .05 \quad t(.05, \infty) = 1.96$$

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงาน

วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	ปริญญาตรีขึ้นไป (N = 50)		ต่ำกว่าปริญญาตรี (N = 55)		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียน					
การสอน	4.157	0.193	3.953	0.118	2.64*
ด้านการนิเทศการศึกษา	3.960	0.189	3.707	0.100	2.58*
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.054	0.243	3.779	0.093	3.39*
รวมเฉลี่ย	4.057	0.208	3.833	0.108	2.66*

$$*P < .05 \quad t(.05, \infty) = 1.96$$

จากตาราง 21 แสดงว่าผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน

วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	278.2055	139.1027	3.8812*
	ภายในกลุ่ม	102	3563.8690	34.9388	
ด้านการนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	187.5445	93.7721	1.9035
	ภายในกลุ่ม	102	5024.8275	49.2630	
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	98.1056	49.0528	2.001
	ภายในกลุ่ม	102	2500.4425	24.5141	
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	368.2112	184.1056	3.766*
	ภายในกลุ่ม	102	4986.3970	48.8862	

$F_{.05, df 2, 102} = 3.09$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แสดงว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการนิเทศการศึกษาและการวัดและการประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน

วิชาการ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 83.0840$)	ระหว่าง 5-10 ปี ($\bar{X} = 95.0400$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 87.456$)
ต่ำกว่า 5 ปี	-	11.9760*	4.3920*
ระหว่าง 5 - 10 ปี	-	-	7.5840*
มากกว่า 10 ปี	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

r	2	3
q.05 (4, 102)	3.360	2.800
$\sqrt{\frac{MS_W}{n}} q.05 (r, 102)$	4.849	4.041

จากตาราง 23 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แตกต่างไปจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และแตกต่างไปจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการรวมทุกด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันจำแนกเป็นรายคู่

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 216.3000$)	ระหว่าง 5-10 ปี ($\bar{X} = 224.0404$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 222.4200$)
ต่ำกว่า 5 ปี	-	7.74 [*]	6.12 [*]
ระหว่าง 5 - 10 ปี		-	1.62
มากกว่า 10 ปี			-

* วิกฤตทางสถิติที่ระดับ .05

r	2	3
q .05 (r, 102)	3.360	2.800
$\sqrt{\frac{MS_W}{n}} q .05 (r, 102)$	5.736	4.780

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการ แตกต่างไปจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และแตกต่างไปจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี

ตาราง 25 แสดงผลวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ทั้งสามด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตรและการจัด การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	87.9015	43.9507	0.756
	ภายในกลุ่ม	102	5929.8630	58.1359	
ด้านการนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	175.2006	87.6003	1.002
	ภายในกลุ่ม	102	8917.3958	87.4254	
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	76.8236	38.4118	0.598
	ภายในกลุ่ม	102	8551.8454	64.2337	
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	100.9812	50.4906	0.185
	ภายในกลุ่ม	102	31212.3709	306.0036	

$F_{.05, df\ 2, 102} = 3.09$

* ใช้ค่าวิกฤตทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง
ขนาดใหญ่ มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนะของครูที่มีวุฒิต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	ปริญญาดุษฎีบัณฑิต (n = 255)		ต่ำกว่าปริญญาดุษฎี (N = 410)		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.919	0.108	3.653	0.195	8.79*
การนิเทศการศึกษา	3.695	0.119	3.447	0.189	8.18*
การวัดและประเมินผล	3.862	0.151	3.681	0.209	8.58*
รวมเฉลี่ย	3.825	0.128	3.593	0.199	7.483*

$$P < 0.05 \quad t(.05, \alpha) = 1.960$$

ตาราง 28 แสดงว่าครูที่มีวุฒิปริญญาดุษฎีบัณฑิตขึ้นไปและต่ำกว่าปริญญาดุษฎีบัณฑิตมีทัศนะต่อการ
บริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน

วิชาการทั้งสามด้าน ตามทัศนระของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตรและการจัด การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	357.4132	478.7065	5.358*
	ภายในกลุ่ม	662	59145.8945	89.3442	
ด้านการนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	641.5185	270.7590	2.976
	ภายในกลุ่ม	662	60108.8710	90.9197	
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	117.2327	58.6163	2.268
	ภายในกลุ่ม	662	17109.3433	25.8499	
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	4210.6599	2105.3299	4.724*
	ภายในกลุ่ม	662	56031.4127	445.8667	

$$F_{.05, df, 2, 622} = 2.99$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีทัศนระต่อ
การบริหารงานวิชาการโดยรวมและในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการนิเทศการศึกษาและการวัดและประเมินผล
แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความชัดเจนที่มีต่อการบริหารงาน
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน
จำแนกเป็นรายคู่

ประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 88.6080$)	ระหว่าง 5-10 ปี ($\bar{X} = 92.4240$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 91.8960$)
ต่ำกว่า 5 ปี	-	3.8160*	3.2880*
ระหว่าง 5 - 10 ปี		-	0.5280
มากกว่า 10 ปี			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

r	2	3
q.05 (r, 662)	3.314	2.772
$\sqrt{\frac{MS_W}{k}} \cdot q.05 (r, 662)$	2.148	1.7969

จากตาราง 28 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนคติต่อ
การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แตกต่างไปจากครูที่มี
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และแตกต่างไปจากครูที่มีประสบการณ์ใน
การปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีประสบการณ์
ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและ
การจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับครูที่มีประสบการณ์ในการ
ปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงาน
วิชาการรวมทุกด้าน ตามทัศนคติของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

ประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 217.9800$)	ระหว่าง 5-10 ปี ($\bar{X} = 225.8600$)	มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 224.8800$)
ต่ำกว่า 5 ปี	-	7.8800 ^a	6.9000 [*]
ระหว่าง 5-10 ปี		-	0.7600
มากกว่า 10 ปี			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

r	2	3
q.05 (r, 662)	3.314	2.776
$\sqrt{\frac{MS_W}{n}} q.05 (r, 662)$	6.946	5.810

จากตาราง 29 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนะ
ต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5 - 10 ปี และ
แตกต่างไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีทัศนะต่อการ
บริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
มากกว่า 10 ปี

ตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ทั้งสามด้าน ตามลักษณะของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	145.2115	72.6057	0.004
	ภายในกลุ่ม	662	59782.3052	90.3055	
ด้านการนิเทศการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	306.2520	158.1260	1.680
	ภายในกลุ่ม	662	62309.1736	94.1286	
ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	117.7206	58.8603	0.341
	ภายในกลุ่ม	662	114266.3496	172.6108	
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	120.0984	60.3492	0.134
	ภายในกลุ่ม	662	208143.0627	450.3671	

$$F_{.05, df 2, 622} = 2.99$$

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีทักษะต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อ เสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตาทัศนะของผู้บริหาร และครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อ เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดยจำแนกตามตัวแปร สถานภาพการปฏิบัติงาน วุฒิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2526 จากโรงเรียนทั้งหมด 147 โรงเรียน มีผู้บริหารจำนวน 147 คน และครูจำนวน 2,564 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัยได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีจับฉลาก ได้จำนวนโรงเรียนที่สุ่มรวมทั้งสิ้น 119 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 119 คน และครูจำนวน 518 คน แต่เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ใช้สำหรับการวิจัยได้รวมทั้งสิ้น 770 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 105 คน และครูจำนวน 655 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.24 และร้อยละ 79.99 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดทัศนะของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามมีสองตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียด เรื่องส่วนตัว และ เรื่องที่เกี่ยวกับโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scales) เพื่อใช้วัดทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดยแบ่งตามลักษณะองค์ประกอบที่สำคัญของงานวิชาการสามด้าน มีจำนวนคำถาม 60 ข้อ แต่ละข้อมีคำตอบเป็นตัวเลือกห้าอันดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีการดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตามประเภทของคำถามเชิงนิมิต (Positive) และคำถามเชิงนิเสธ (Negative)
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปคำนวณจากเครื่องจักรกลคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤติ แล้วนำค่าสถิติที่ได้ไปทดสอบสมมติฐาน
3. นำค่าเฉลี่ยรายข้อและค่าเฉลี่ยรายด้านของความคิดเห็นแต่ละด้าน มาไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อทราบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามตัวแปร สถานภาพการปฏิบัติงาน และวุฒิ ใช้ t -test
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขนาดของโรงเรียน ใช้ F -test ถ้าตัวแปรที่ตรวจสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q -Statistic แบบ Newman-Keuls Method

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งกีดสำคัญงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน

ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสามด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล

2. ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนขนาดโรงเรียนไม่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้บริหาร

3. ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป และต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต่างกัน กล่าวคือ ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีทัศนคติต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนขนาดโรงเรียนไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครู

4. ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดคนโทบุรี พบว่าทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยทั้งสามด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล กล่าวคือ

1.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จากการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีทัศนะเห็นด้วยในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษรตลอดปี การที่ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องนี้อาจเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อการบริหารงานวิชาการโดยตรง ประกอบกับปัจจุบันโรงเรียนมีการกิจที่จะดัดแปลงปฏิบัติงานนอกเหนือจากงานประจำมากขึ้น อาทิ เช่น โรงเรียนต้องทำหน้าที่เป็นสำนักงานย่อย เบิกจ่ายเงิน หรือทำหน้าที่จัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น ดังนั้น เพื่อให้งานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียนดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารและครูจึงเห็นว่าควรจัดทำโครงการการปฏิบัติงานดังกล่าวขึ้น จากความเห็นประเด็นนี้สอดคล้องกับหลักการของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2526 : 19) ซึ่งกล่าวไว้ในคู่มือบริหารโรงเรียนประถมศึกษาว่า การจัดทำโครงการการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากในยี่การศึกษาหนึ่ง ๆ โรงเรียนมีงานหลายอย่างที่จะต้องดำเนินงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนและจัดทำแผนปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถแบ่งเวลาได้เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดลำดับความสำคัญของโครงการ โดยนำผลการดำเนินงานปีที่ผ่านมาพิจารณาเพื่อขจัดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไป อนึ่งการที่ผู้บริหารและครูเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ทำให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการเริ่มมีระบบและมีการวางแผนงาน

ผู้บริหารและครูมีทัศนะเห็นด้วยตรงกันในเรื่อง การบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน โดยเห็นพ้องต้องกันว่า โรงเรียนควรจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการสอนตามแผนการเรียน ควรจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนได้ด้วยตนเอง ก่อนเปิดภาคเรียนควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ของครูเป็นรายวิชา และโรงเรียนควรติดต่อขอความช่วยเหลือจากสถาบันผลิตครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน ความคิดเห็นเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและครูเห็นความสำคัญและมีความต้องการเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งทำให้วิธีการสอนของครูเปลี่ยนแปลงไป จะเห็นได้จากคู่มือครูและแผนการสอนได้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนมากมายในการสอน เนื้อหาวิชาหนึ่ง ๆ

จากความเปลี่ยนแปลงนี้เองทำให้ ผู้บริหารและครูเกิดความกระตือรือร้น เกี่ยวกับการจัดหา สื่อวัสดุอุปกรณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิทยา บุญสม (สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ อ้างอิงมาจาก วิทยา บุญสม 2526 : 56) พบว่า โรงเรียน ต้องการสื่อการเรียนการสอนมากเป็นอันดับ 1 การใช้สื่อการเรียนการสอน ความต้องการด้าน วิธีสอน เอกสารหลักสูตรและการประเมินผลเป็นอันดับรองลงมา ดังนั้น เพื่อสนองความต้องการ เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ควรสนับสนุนให้ครูผลิตสื่อหรือวัสดุอุปกรณ์ขึ้นใช้เองให้มากที่สุด โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด อำเภอบึงสามพัน ศึกษาพิเศษ ตลอดจนคนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรร่วมมือกับสถาบันผลิตครูที่อยู่ในเขตใกล้เคียงหรืออยู่ในจังหวัดเดียวกัน จัดประชุมปฏิบัติการ เกี่ยวกับการทำ การใช้ ตลอดจนการซ่อมแซม บำรุงรักษาอุปกรณ์การสอน ให้ครูมีความรู้ความ สามารถในเรื่องนี้อย่างแท้จริง

การจัดครูเข้าสอนประจำชั้นหรือประจำวิชา ผู้บริหารและครูมีทัศนะเห็นด้วยตรงกันว่า การจัดครูเข้าสอนนั้นควรคำนึงถึงความสมัครใจของผู้สอน ซึ่งผู้สอนมักจะเลือกสอนตามความถนัด และความสามารถของตน ความคิดเห็นในเรื่องนี้ค่อนข้างจะเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ จาก ประสิทธิภาพของผู้วิจัยและการประมวลความคิดเพิ่มเติมของครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนต่าง ๆ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารมักจัดครูเข้าสอนไม่ตรงตามความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคล (วิไลวรรณ วิทวาริโรจน์ 2525 : 279) ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติจริงนั้นมีข้อจำกัดหลายประการ อาทิเช่น ใน เรื่องอัตรากำลังครู หรือโรงเรียนมีครู ไม่ตรงกับความต้องการ จากการศึกษาของ พิเศษชัย สัตตพรวิชัย (สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ อ้างอิงมาจาก พิเศษชัย สัตตพรวิชัย 2526 : 155) เรื่องปัญหา การใช้หลักสูตรใหม่ในจังหวัด สุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ พบว่า ครูประถมศึกษาที่มีความ หนักใจในการสอนวิชาในกลุ่มทักษะ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ งานประดิษฐ์ และงานช่าง ทั้งนี้เพราะ ครูไม่มีความถนัดในวิชาดังกล่าว ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุ ดังกล่าวอาจเป็นผลจากการที่ผู้บริหารโรงเรียนมิได้มีส่วนในการคัดเลือกผู้ที่เข้ามาเป็นครูใน โรงเรียน ทำให้การจัดครูเข้าสอนไม่สามารถทำได้ตามความถนัดของแต่ละบุคคล แต่ต้องจัดตามความ จำเป็น ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้ที่เข้ามาเป็นครูบรรจุใหม่ ตลอดจน

ครูที่ย้าย โอน หรือสับเปลี่ยนด้วย

1.2 ด้านการนิเทศการศึกษา จากการศึกษาวิจัยผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับเห็นด้วย ผู้บริหารและครูเห็นด้วยตรงกันในเรื่อง การจัดให้มีการสาธิตการสอนในบางวิชาโดยผู้ชำนาญการสอน, ผู้บริหารควรเลือกสรรผลการวิจัยทางการศึกษามาเผยแพร่ให้ครูได้มีโอกาสรับทราบ, ควรเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่มีผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีเยี่ยม และควรจัดแหล่งบริการตำราและเอกสารไว้สำหรับให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเป็นการเฉพาะ จากความคิดเห็นของผู้บริหารและครูดังกล่าว แสดงว่าผู้บริหารและครูเห็นความสำคัญและมีความต้องการ ในชั้นที่จะพัฒนาความสามารถในอาชีพของตน ผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งบุคคลหนึ่งซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาความสามารถของครูประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพราะผู้บริหารหรือครูใหญ่เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในโรงเรียนในการให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน แต่จากการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีหรือมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เห็นด้วยปานกลางในเรื่องการนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น แสดงว่า ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มนี้อาจไม่เข้าใจภาระหน้าที่ของตนเองที่มีต่อการนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียน ตลอดจนไม่เข้าใจกระบวนการและวิธีการนิเทศการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัญหาอย่างหนึ่งในการนิเทศการศึกษา และผลการวิจัยของ ฮอฟแมน (Hoffman. 1958 : 240) พบว่า ร้อยละ 90 ของครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ 2 - 4 ปี มีปัญหามากในด้านการนิเทศการศึกษา เพราะที่จริงแล้วการนิเทศการศึกษาเป็นงานคู่กับความเจริญของวงการศึกษาก็ขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียมิได้ (ภิญโญ สาธร 2519 : 286) หรืออาจกล่าวได้ว่า การนิเทศที่ดีของผู้บริหารย่อมนำมาซึ่งความสามารถทางวิชาการของสถาบัน (ประชุม รอดประเสริฐ 2521 : ๑) ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่ในฐานะที่เป็นผู้นำทางวิชาการของโรงเรียนควรให้ความสนใจ และควรมีความสามารถในการปฏิบัติงานทางด้านการนิเทศการศึกษา ในเรื่องนี้ นิกเลย์ (Neagley. 1964 : 55) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ครูใหญ่จะต้องปฏิบัติให้สมดุลย์กันระหว่างหน้าที่การนิเทศและหน้าที่การบริหารอื่น ๆ อย่างน้อยที่สุดจะต้องใช้เวลาครึ่งหนึ่งในการปฏิบัติงานด้านการนิเทศ การนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในวงการศึกษาก็เพราะการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและเทคโนโลยีในด้าน

หลักสูตร เนื้อหา และวิธีสอน ทำให้การนิเทศและการติดตามผลการดำเนินงาน เป็นสิ่งจำเป็น อยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศการเรียน การสอนภายในโรงเรียน เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่เข้าใจปัญหาของโรงเรียนได้ดีกว่าบุคคล ภายนอก จึงสามารถแก้ปัญหาได้ดีและสามารถพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่เป้าหมายได้ ดังนั้น การเลือกผู้บริหารควรมุ่งถึงประสบการณ์และวุฒิ เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง นอกจากนี้ ผู้บริหารระดับสูงและหน่วยศึกษานิเทศก์ ควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับ เทคนิคและวิธีการนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียน โดยอาจส่งเสริมการอบรมเชิงปฏิบัติการ แก่ผู้บริหาร เพื่อให้มีความรู้และความสามารถในการนิเทศการศึกษาอย่างแท้จริง

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล จากการศึกษารายงานพบว่า ผู้บริหารและครูมีทัศนคติ อยู่ในระดับ เห็นด้วยตรงกันใน เรื่อง การบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล กล่าวคือ ผู้บริหาร และครูมีความ เห็นว่า โรงเรียนควรจัดทำแบบประเมินพฤติกรรมในแต่ละรายวิชา ทั้งนี้อาจเป็น เพราะการ เปลี่ยนแปลงระเบียบและวิธีการวัดผลและประเมินผลในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ที่จัดให้มีการวัดผลตามจุดประสงค์ และการตัดสินผลการเรียน เป็นระดับ (กรมวิชาการ 2521 : 97 - 102) นอกจากนี้ ผู้บริหารและครูมีความ เห็นว่า การวัดผลที่ไม่ควรใช้แบบทดสอบ แต่เพียงอย่างเดียว ควรให้อิสระแก่ครูในการจัดทำข้อทดสอบหรือการวัดผล ควรตั้งกรรมการ วิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบ และควรจัดทำรายงานผลการเรียนการสอนให้ต่อเนื่องและเป็น ปัจจุบัน จากความคิดเห็นเหล่านี้ แสดงว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี มีความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานการวัดผลและประเมินผล เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นไปตามหลักการประเมินผลการสอนของครู ซึ่งคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 2 - 3) กล่าวว่า การประเมินผล การเรียนการสอนจะสำเร็จต้องอาศัยความร่วมมือทุกฝ่าย ทั้งผู้สอนและผู้บริหาร ในการดำเนินงาน ต้องอาศัยรูปแบบหรือระบบมีเกณฑ์การแบ่งงานรับผิดชอบ และประการสำคัญต้องทำการวัดผลและ ประเมินผลให้เป็นปัจจุบัน การที่ผู้บริหารและครูมีความ เห็นสอดคล้องกับหลักการดังกล่าว แสดงว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัดและการประเมินผลน่าจะดำเนินไปด้วยดี

2. การศึกษาริ้วยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิด เห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ

ค่านหลักสูตรและการจัดการ เรียนการสอน ผู้บริหาร เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ควรจัดให้มีการประชุมครูอย่างน้อย เดือนละครั้ง เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน ส่วนครู เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ เป็น ภายลักษณะวัฏจักรตลอดปี ความคิด เห็นที่แตกต่างกันนี้อาจ เนื่องจาก ผู้บริหาร เป็นผู้วางนโยบาย และในฐานะที่เป็นผู้นำทางวิชาการของโรงเรียน จึงอยากทราบปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน การสอน เพื่อนำมา เป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานวิชาการ ส่วนครูเป็นผู้รับนโยบาย จึงอยาก ทราบโครงการปฏิบัติงาน เพื่อสะดวกแก่การนำมาปฏิบัติ

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสนใจ เกิดว่า การบริหารงานวิชาการค่านหลักสูตรและการจัด การเรียนการสอนนั้น ผู้บริหารและครูเห็นด้วยปานกลางใน เรื่องการนำหลักสูตรและแผนการสอน ไปใช้โดยไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุงความคิด เห็นประ เดิมนี้ แสดงว่าผู้บริหารและครูมิได้สนใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างแท้จริง อาจเป็น เพราะการ เปลี่ยนแปลงหลักสูตร ประถมศึกษาจากฉบับปีพุทธศักราช 2503 มาเป็นหลักสูตรประถมศึกษาฉบับปีพุทธศักราช 2521 ซึ่งเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้าง เนื้อหาสาระ วิธีสอน การวัดและการประเมินผล ประกอบกับ ความ เคยชินของผู้บริหารและครูที่มีต่อหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 แม้ว่าหลักสูตร ประถมศึกษาจะ เปลี่ยนแปลงมาเป็นเวลา 8 ปีแล้วก็ตาม แต่การ เปลี่ยนแปลงหลักสูตรโดยมิได้ เตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรหรือครูผู้สอนอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะผู้บริหารหรือครูที่ปฏิบัติ ราชการมานานหรืออายุราชการมากย่อม เคยชินต่อหลักสูตรเก่า สาเหตุนี้เองทำให้การนำ หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ไปใช้ไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร แม้ว่าจะพยายามจัดการ อบรมผู้บริหารและครูผู้สอน แต่การอบรมในครั้งหนึ่ง ๆ ก็ใช้เวลาเพียง 2 - 3 วัน เท่านั้น สำหรับการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ นอกจากจะจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการ โดยเพิ่ม ระยะเวลาอบรมให้พอเพียง และ เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการแล้ว ควรจัดให้มีการพัฒนาและ ปรับปรุงหลักสูตรและแผนการสอนขึ้น ใช้นในจังหวัดหรือในท้องถิ่น โดยสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด จัดให้มีคณะบุคคลรับผิดชอบการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งคณะบุคคลนั้นอาจประกอบด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น ครูผู้สอน เป็นต้น มาร่วมพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น

ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารและครูมิได้เน้นความสำคัญในประเด็นใด ประเด็นหนึ่งเป็นกรณีพิเศษ ผู้บริหารไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น ส่วนครูเห็นด้วยปานกลางในประเด็นดังกล่าว จากความคิดเห็นดังกล่าว แสดงว่าผู้บริหารมีความเข้าใจและตระหนักถึงภาระและหน้าที่ที่มีต่อการนิเทศการศึกษา แต่ครูมิได้เห็นความสำคัญและยังไม่เข้าใจกระบวนการการนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในทางปฏิบัติจริง ผู้บริหารก็มิได้ให้ความสำคัญของการนิเทศการศึกษาอย่างจริงจัง จากการวิจัยของ รุ่ง แก้วแดง (รุ่ง แก้วแดง 2521 : 111 - 124) พบว่า ครูใหญ่ยังให้ความสำคัญในการบริหารงานด้านทั่วไป และการเงินมากกว่างานด้านวิชาการหรือการพัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพในการสอน จากการติดตามผลและการใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษาในปีงบประมาณ 2524 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาอาคารสถานที่มากกว่าการสนับสนุนด้านการเรียนการสอน (กาญจนา ชัญญะโชค 2526 : 57) ทั้งนี้อาจเป็น เพราะการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ เป็นผลงานที่ เห็นทันตาใช้เวลาไม่นานในการปรับปรุงและ เป็นผลงานที่เป็นวัตถุซึ่งประจักษ์ต่อผู้บังคับบัญชา ส่วนงานด้านวิชาการนั้นผู้บริหารโรงเรียน มักจะยกไปให้ฝ่ายปฏิบัติการหรือพวกที่ทำหน้าที่สอน เพราะงานด้านวิชาการประเมินได้ยากกว่าและไม่ส่งผลทันทีทันใด ประกอบกับขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้บริหารระดับสูง ซึ่งมองในเรื่องของวัตถุเท่านั้น และอาจเนื่องจากตัวผู้บริหาร เป็นจำนวนมากก็ยังมีได้มีความเข้าใจถึงกระบวนการในการนิเทศการเรียนการสอนอย่างแท้จริง จากสาเหตุดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาการบริหารงานวิชาการ อันจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำลงก็เป็นได้ เพื่อให้การนิเทศภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ หน่วยงานนิเทศควรจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการนิเทศภายในโรงเรียน แก่ผู้บริหารและครูผู้นำกลุ่มวิชาการ ให้สามารถทำการนิเทศการเรียนการสอนภายในโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนของตนได้ นอกจากนี้ในการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารและครูควร เน้นการเรียนการสอน เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารและครูเห็นด้วยตรงกันในเรื่อง ควรเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษา
ดูงานในโรงเรียนที่มีผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีเด่น ควรจัดให้มีการสาธิตการสอนในบางวิชา
โดยผู้อำนวยการสอน ควรจัดแหล่งบริการตำราและเอกสารไว้สำหรับครูได้ศึกษาค้นคว้า เป็นการเฉพาะ
ถ้าได้นำความคิดเห็นของผู้บริหารและครูมาดำเนินการอย่างจริงจัง และมีการติดตามผลที่ดีจะทำให้
ผู้บริหารและครูได้ประสบการณ์วิธีการสอนใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยให้เปลี่ยนทัศนคติเก่า ๆ ให้ทันสมัยขึ้น
เพราะครูที่จบการศึกษามานานและไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมย่อมไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของวงการศึกษ
ทั้งในด้านหลักสูตร วิธีสอน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษา การอบรมเพียงระยะสั้น ๆ
ย่อมหวังผลในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและวิธีการที่เคยทำซ้ำ ๆ มานานได้ยาก

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครูมิได้ เน้นความสำคัญในประ เด็นใดเป็น
พิเศษ เช่นกัน แต่ผู้บริหารและครูมีความคิด เห็นขัดแย้งกันในเรื่อง เวลาเรียนของนักเรียน ผู้บริหาร
ไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับการไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน
ส่วนครูเห็นด้วยปานกลางในเรื่องดังกล่าว จากความคิดเห็นนี้แสดงว่า ครูยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับ
กระบวนการการวัดและการประเมินผลอย่างแท้จริงประ เด็นหนึ่ง เพราะปกติถ้าเวลาเรียนของ
นักเรียนไม่พอ ทางโรงเรียนจะตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารเป็นประธาน
ครูผู้สอน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน เป็นกรรมการ พิจารณาตัดสินการสอนของนักเรียน
ว่าจะผ่านหรือไม่ หรืออีกประ เด็นหนึ่ง ครูไม่เห็นความสำคัญของการนำเวลาเรียนมาเป็น เกณฑ์
ในการประเมินผลการเรียน และคิดว่าการนำเวลาเรียนมาพิจารณาด้วยนั้น เป็นการทำให้เกิด
ปัญหาและความยุ่งยากมากขึ้น

การที่ผู้บริหารและครูมีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้าน
แตกต่างกันดังกล่าวแล้ว อาจเนื่องมาจาก บทบาทหน้าที่ที่ความรับผิดชอบที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อ
ความคิดที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จากการกำหนดตำแหน่งของครูใหญ่ในบัญชีมาตรฐานกำหนด
ตำแหน่งข้าราชการครู ได้กล่าวถึงลักษณะงานวิชาการที่ครูใหญ่ต้องปฏิบัติ พอสรุปได้ดังนี้ คือ
ครูใหญ่มีหน้าที่กำหนดแผนงานโรงเรียน ตลอดจนกำหนดตัวบุคลากรภายในโรงเรียนให้ทำงานไป
ตามแผนงานนั้น ๆ กล่าวคือ ด้านวิชาการมอบหมายให้ครู อาจารย์ ผู้ช่วยครูใหญ่ และเจ้าหน้าที่
อื่น ๆ ปฏิบัติให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ติดตามผล ตรวจสอบ และดำเนินงานให้เป็นไป

ตามแผน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เป็นผลต่อการเรียนการสอน (กรมสามัญศึกษา 2518 : 89) หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้บริหารเป็นผู้วางนโยบาย กำหนดแผนงาน เพื่อให้การเรียนการสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ส่วนครูเป็นผู้รับนโยบายนั้นมาปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้อาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้บริหารและครูมีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมพงษ์ จิตระดับ (สมพงษ์ จิตระดับ 2521 : 104) พบว่า ผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการมีความเห็นต่อความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปและต่ำกว่าปริญญาตรี มีความเห็นต่อการบริหารงานโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ เป็นลายลักษณ์อักษร ตลอดปี ควรจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน ควรจัดให้มีการสำรวจความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ ควรจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียนการสอน และควรจัดศูนย์รวมตารางสอนให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการสอนของครูได้ ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมิได้ให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนประเด็นใด เป็นกรณีพิเศษ

ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมิได้ให้ความสำคัญในประเด็นใด เป็นกรณีพิเศษ ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ไม่เห็นด้วยในเรื่องการนิเทศการเรียนการสอน โดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น และการนำผลการวิจัยทางการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็นการกระทำที่เกินความจำเป็น ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยปานกลางในประเด็นดังกล่าว

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมิได้ให้ความสำคัญในประเด็นใด เป็นกรณีพิเศษเช่นกัน ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ไม่เห็นด้วยในเรื่อง เพื่อให้การวัดผลเป็นไป

อย่างมีประสิทธิภาพควรใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย เท่านั้น ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
เห็นด้วยปานกลางในประเด็นดังกล่าว

ความคิดเห็นดังกล่าวแล้ว แสดงว่าผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกันมีความเห็นในเรื่อง
การบริหารงานวิชาการต่างกัน โดยผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปย่อมมีความเข้าใจตระหนัก
ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของตนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่า
ปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษณา ขำยัง (กฤษณา ขำยัง 2517 : 175)
พบว่า ครูใหญ่ที่มีสถานภาพต่างกันทางด้าน วุฒิ มีทัศนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการต่างกัน
จากข้อค้นพบที่ว่า วุฒิที่ต่างกันของผู้บริหารมีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ดังกล่าวแล้ว จึงควรมีการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้ได้ผลอย่างจริงจังและก้าวหน้าต่อไป
โดยส่งเสริมผู้บริหารให้ได้ศึกษา คือ การให้ผู้บริหารได้ศึกษาค้นคว้า นอกจากจะช่วยให้ได้
ประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ ในอันที่จะนำมาพัฒนาวิชาชีพของตนแล้ว ยังเป็นการบำรุงขวัญ
ให้แก่ผู้บริหารอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารที่มีหน้าที่โดยตรงทางด้านการบริหาร
การศึกษาควรสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาดังระดับปริญญาโท ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วิจิตร
ธีระกุล (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างอิงมาจาก วิจิตร ธีระกุล 2521 : 8) พบว่า
ครูใหญ่ที่เรียนสูงกว่าระดับปริญญาตรี ในสาขาบริหารหรือมีเพศการศึกษา มีประสิทธิภาพในการ
ทำงานดีกว่าครูใหญ่ที่มีได้ศึกษาค้นคว้าในสาขาดังกล่าว

4. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน
โดยรวมและด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 จากการศึกษารายงานพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี
เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องโรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ เป็นลายลักษณ์อักษร
ตลอดปี ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ในเรื่องการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์ ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า
5 ปี เห็นด้วยในเรื่องทั่วไป เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัด

การเขียนการสอน โดยมิได้เน้นความสำคัญของงานใดมากเป็นพิเศษ จากความคิดเห็นดังกล่าว
ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี
มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์
ต่ำกว่า 5 ปี อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากนั้น เป็นผู้ชัดเจนในการบริหารงานโรงเรียน
ด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ จากข้อค้นพบที่ว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์
ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการต่างกันนั้น สอดคล้องกับการศึกษา
วิจัยของ จำลอง ยาห้องกาฬ (จำลอง ยาห้องกาฬ 2524 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า ครูใหญ่
ที่มีสถานภาพต่างกันทางด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการ
แตกต่างกัน และจากการวิจัยของ วัฒนา สุวรรณไตรรัตน์ (วัฒนา สุวรรณไตรรัตน์ 2524 :
บทคัดย่อ) พบว่า ครูใหญ่ประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีปัญหาในการ
บริหารงานวิชาการต่างกัน จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหารมีผลต่อความคิดและความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งอาจมีผลต่อการปฏิบัติงาน
ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ในการแต่งตั้งผู้บริหารควรนำประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาเป็นเกณฑ์
พิจารณาด้วยประการหนึ่ง

5. ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน
วิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่จัดให้มีการอบรม
สัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอย่างทั่วถึงประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 จัดให้มีคู่มือครู
แผนการสอน และเอกสารประกอบการปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการมากมาย ซึ่งผู้บริหารและครู
สามารถจะไปศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานใน
โรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

6. ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี มีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ
โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เห็นด้วย
อย่างยิ่งในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร

ตลอดปี ส่วนครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีได้เห็นความสำคัญประจำเด่นใดเป็นการมีพิเศษ

ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ครูทั้งสองกลุ่มมิได้ให้ความสำคัญในประจำเด่นใดเป็นการมีพิเศษ ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปไม่เห็นด้วยในเรื่อง การนิเทศการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เท่านั้น และครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง ส่วนครูที่มีวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรีเห็นด้วยปานกลางในประจำเด่นดังกล่าว

ด้านการวัดและประเมินผล ครูทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันและมิได้ให้ความสำคัญในประจำเด่นใดเป็นการมีพิเศษเช่นกัน

จากความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการพอสรุปได้ว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการดีกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2520 : 139 - 167) พบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรต่างกัน

7. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน พบว่ามีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี เห็นด้วยอย่างยิ่งตรงกันในเรื่อง โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงานทางด้านวิชาการเป็นรายลักษณะอีกขั้วตลอดปี และไม่เห็นด้วยตรงกันในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่มีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนได้ และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับครูเข้าสอนแต่เพียงผู้เดียว ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มิได้เน้นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในเรื่องใดเป็นพิเศษ แต่เห็นด้วยปานกลางในเรื่อง ห้องศูนย์วิชาการไม่ควมจำเป็นต่อการเรียนการสอน การสอนซ่อมเสริมไม่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนได้ และผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับครูเข้าสอนแต่เพียงผู้เดียว จากผลการศึกษาวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความเข้าใจในเรื่องการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันพบว่า ครูที่มีประสบการณ์

ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี และแตกต่างกันไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความเห็นไม่แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 5 - 10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ยาสี สายธร (ยาสี สายธร 2507 : 82 - 101) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี มีความเห็นต่อการใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พ.ศ. 2503 ในเรื่องอัตราเวลาเรียนภาษาไทย แตกต่างไปจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 5 ปี จากผลการศึกษารายงานนี้ แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์การปฏิบัติงานของครูมีผลต่อความคิดเห็นของการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

๔. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากจังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดเด็ก ประกอบกับการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษามีนโยบายให้ครูในจังหวัดนนทบุรีได้รับการบริการทางด้านวิชาการอย่างทั่วถึง ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งอาจเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จัดให้มี คู่มือครู แผนการสอน และหนังสืออ่านประกอบที่ทำให้ครูสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สาเหตุดังกล่าวนี้ทำให้ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ดารารัตน์ อุทัยพัฒน์ (ดารารัตน์ อุทัยพัฒน์ 2524 : บทคัดย่อ) ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ

1.1 เนื่องจากการศึกษารายงานพบว่า ผู้บริหารและครูมีความเห็นตรงกันในเรื่อง ควรจัดให้มีการประชุม เพื่อปรึกษาหารือ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน ควรจัดให้มีการสาธิต

การสอน และควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำใน เรื่องการวัดและประเมินผล จากความคิดเห็นดังกล่าวแสดงว่า ผู้บริหารและครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี มีความต้องการ ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ และแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ ดังนั้น เพื่อสนองความต้องการของผู้บริหารและครูในเรื่องนี้ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ควรดำเนินการดังนี้

1.1.1 ควรจัดให้มีการอบรมและสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเพื่อ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อได้รับทราบปัญหาต่าง ๆ ของผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนข้อ เสนอแนะในการ แก้ไขปัญหาตามแนวความคิดและแนวทางที่ถูกต้อง สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของโรงเรียน

1.1.2 ควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ครูผู้สอน โดยใช้เวลา อบรมให้มากที่สุดควร เป็นต้นว่า 7 หรือ 10 วัน และควรอบรมก่อน เปิดภาคต้น การอบรมเชิงปฏิบัติการนี้ เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจเพียงพอ เกี่ยวกับนโยบาย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิธีดำเนินการสอน การจัดทำสื่อวัสดุอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

1.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้บริหารและครูเห็นด้วยปานกลางในเรื่อง การนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารและครูมีความ เห็นว่า หลักสูตรและแผนการเรียนการสอนที่กรมวิชาการ จัดทำ เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง จากความคิดเห็นข้อนี้แสดงว่า ผู้บริหารและครูยังไม่แน่ใจ เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควร ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรระดับโรงเรียนและท้องถิ่นรวมทั้งการใช้หลักสูตร เพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น การดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรนี้ควรจัดเป็น รูปคณะกรรมการ โดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อาทิ เช่น ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด หัวหน้าการการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน อาจารย์วิทยาลัยครู เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น เป็นต้น มาร่วมพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร

1.3 ผลการศึกษาวิชาชีพทัศนะของผู้บริหารและครู พบว่า ผู้บริหารและครู

มีความต้องการสื่อและวัสดุอุปกรณ์การสอน ตลอดจนการฝึกอบรมให้สามารถผลิตสื่อขึ้นใช้เองได้

ในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทางสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ควรจัดตั้งหน่วยผลิตและ
บริการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนส่วนกลางขึ้น เพื่อผลิตสื่อการเรียนการสอนด้วยอย่าง หรือ
แจกจ่ายให้โรงเรียนต่าง ๆ พร้อมทั้งหน่วยผลิตอุปกรณ์เคลื่อนที่ไปยังอำเภอหรือกลุ่มโรงเรียน
เพื่อร่วมกันจัดทำสื่อการเรียนการสอนขึ้น โดยขอความร่วมมือกับวิทยาลัยครูหรือมหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ในด้านวิชาการ เทคนิค วิธีสอน การผลิตสื่อ ตลอดจนขอบริจาคสื่อวัสดุอุปกรณ์

1.4 ผลการศึกษาวิชาชีพทัศนะ ของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

ด้านวิชาการในครั้งนี้นี้พบว่า ครูเห็นด้วยปานกลางในเรื่องการนิเทศการเรียนการสอน
โดยผู้บริหารไม่มีความจำเป็น แต่ผู้บริหารไม่เห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว แสดงว่าผู้บริหารมี
ความเข้าใจ หน้าที่ของตนที่มีต่อการนิเทศการศึกษา ส่วนครูไม่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ อาจ
เนื่องมาจากในทางปฏิบัติจริงผู้บริหารก็ได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่เข้าใจ
กระบวนการหรือวิชาการนิเทศอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารและครูมีความเห็นตรงกันว่า
ผู้บริหารควรหาโอกาสเยี่ยมชั้นเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง เพื่อให้การนิเทศภายในโรงเรียน
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยคิดว่า หน่วยศึกษานิเทศก์ ควรจัดการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ
การนิเทศการศึกษาแก่ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้เข้าใจวิธีการและ
สามารถนิเทศภายในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนของตนเองได้ โดยเน้นการประชุมเชิงปฏิบัติการ
การสาธิต ตลอดจนพาไปศึกษาดูงานในโรงเรียนดีเด่น และโรงเรียนที่มีผู้บริหารดีเด่น ทั้งใน
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

2.1 การศึกษาวิชาชีพพบว่า ครูต้องการความช่วยเหลือในด้านวิชาการและสื่อการเรียน

การสอนอยู่มาก ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่าเพื่อให้การบริหารงานวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
ผู้บริหารควรดำเนินการดังนี้

2.1.1 ควรจัดให้มีการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนอย่างน้อย

ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.1.2 ควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับกลุ่มโรงเรียนเกี่ยวกับงานวิชาการ โดยอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญในการสอนมาสาธิตการสอนให้ครูดู ตลอดจนวิธีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

2.1.3 ควรจัดให้ครูผู้สอนในระดับชั้นเดียวกัน จัดทำแผนการสอนและสื่อการเรียนการสอนร่วมกัน โดยจัดให้มีการปรับปรุงและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น

2.2 ครูส่วนมากมีความเห็นว่า ผู้บริหารควร เข้มงวดเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จากความเห็นของครูในเรื่องนี้ผู้วิจัยคิดว่า ผู้บริหารควรตรวจเยี่ยมห้องเรียนอย่างจริงจัง เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของครูผู้สอน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไข และปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจแก่ครูที่ปฏิบัติงานอย่างจริงจังอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาริวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษากลุ่มตัวอย่างเฉพาะในเขตจังหวัดนนทบุรี เท่านั้น ผลการศึกษาที่ได้จึงมีขอบเขตจำกัด ดังนั้น จึงควรจะมีการศึกษาเรื่องนี้ในเขตการศึกษา 1 และเขตการศึกษาอื่น ๆ ด้วย เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมและกว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาริวิจัย เรื่องเกี่ยวกับ "ปัญหาและความต้องการในการบริหารงานวิชาการ" ซึ่งเป็นการวิจัยต่อเนื่องจากการศึกษาทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีข้อบกพร่องที่ควรนำมาพิจารณาปรับปรุงสำหรับการศึกษาริวิจัยครั้งต่อไป กล่าวคือ

3.1 กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาริวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้บริหารและครูเท่านั้น ทำให้ข้อมูลที่ได้เป็นความคิดเห็นของบุคคลเพียง 2 กลุ่ม จึงมีผลทำให้ได้ความคิดเห็นที่อยู่ในวงจำกัด หากมีการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างอื่นบ้าง เช่น หัวหน้าการประถมศึกษา ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษา และศึกษานิเทศก์ เป็นต้น

เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความสำคัญในอันที่จะช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการบริหารงานวิชาการประสพผลสำเร็จเช่นกัน เพราะการบริหารงานวิชาการจะมีประสิทธิภาพเพียงไรนั้นย่อมเกิดจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่ปฏิบัติงานร่วมกัน ฉะนั้น การศึกษาความคิดเห็นของบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีประโยชน์ ในอันที่จะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา ข้อมูลที่ได้ อาจมีความคลาดเคลื่อนอยู่บ้าง เนื่องจากผู้บริหารและครูบางท่านตอบแบบสอบถามด้วยความรีบด่วน โดยมิได้ทำความเข้าใจต่อคำถามอย่างแท้จริง ทำให้คำตอบที่ได้ไม่ตรงกับความรู้ลึกหรือความคิดเห็นของผู้ตอบ เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามแต่เพียงอย่างเดียว จึงทำให้ได้ข้อมูลเฉพาะที่มีอยู่ในแบบสอบถามเท่านั้น ฉะนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้วิธีอื่นควบคู่ไปกับการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นที่กว้างขึ้น และยังสามารถสังเกตสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปของโรงเรียนหรือของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งอาจมีผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กฤษฎา ขำยัง ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ

เกี่ยวกับงานด้านวิชาการ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 229 หน้า

อัดสำเนา

ก่อ สวัสดิพานิชย์ "เสียงท้าจากการประถมศึกษา" ประชาศึกษา 33(7) : 7 - 8

เมษายน 2525

กาญจนา ธัญญะไชโย และ เสาวคนธ์ อรุณรัตน์ "ข้อคิดจากการติดตามผลและแนะนำ

การใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษา ในปีงบประมาณ 2524" สารพัฒนาหลักสูตร

24 : 56 - 62 กันยายน 2526

การประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี, สำนักงาน รายงานผลการวิจัย โครงการวิจัย และวางแผน

เพื่อพัฒนาการศึกษา จังหวัดนนทบุรี ม.ป.ป., 161 หน้า อัดสำเนา

เกษม ศิริสัมพันธ์ วันประถมศึกษาแห่งชาติ ปี 2525 ร่วมชมโกชกรู้งรัตนโกสินทร์ 200 ปี

โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์ 2525, 52 หน้า

ขุนทอง ภูติวเดื้อน "แนวความคิดในการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา" มิตรครู 25(13) : 6 - 11

15 กรกฎาคม 2526

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา

พ.ศ. 2525 - 2534 ไทยวัฒนาพานิช 2526, 138 หน้า

....., คู่มือบริหารโรงเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2526, 378 หน้า

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ผลงานวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์เจริญผล 2521, 508 หน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ รายงานการวิจัย เรื่องพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร

การศึกษาสังกัดเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคกลาง ม.ป.ท. 2521, 35 หน้า

จำลอง ยาท้องกาศ การบริหารงานทางวิชาการของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่พึงประสงค์

ในทัศนะของครูใหญ่และครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก

ปริญญาพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2524, 116 หน้า อัดสำเนา

ชำเลื่อง วุฒิจันทร์ มิตรครู 18(13) : 3 15 กรกฎาคม 2520

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ โอเดียนสโตร์ 2522,

206 หน้า

ดารารัตน์ อุทัยพัคย์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 210 หน้า

นิพนธ์ กินาวงศ์ หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา

พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์พิเศษ 2523, 151 หน้า

บุญเลิศ แสนศักดิ์ "ครูใหญ่ในฐานะผู้นำเทศการศึกษาในโรงเรียน" วารสารศึกษาศาสตร์

3 : 22 - 33 มิถุนายน - กันยายน 2525

ประชุม รอดประเสริฐ "การบริหารงานวิชาการในกลุ่มโรงเรียน" การบริหารโรงเรียน

ประถมศึกษา : เอกสารประกอบการอบรมครูใหญ่โครงการวิจัยแบบทดลองเรื่อง การจัด

องค์การและระบบบริหารโรงเรียนประชาบาล 2521, 125 หน้า อัดสำเนา

พนัส หันนาคินทร์ หลักการบริหารโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 1 วัฒนาพานิชย์ 2524, 303 หน้า

ภิญโญ สาร การบริหารการศึกษา ศ.ศ.การพิมพ์ 2523, 504 หน้า

_____. หลักการบริหารการศึกษา วัฒนาพานิช 2517, 536 หน้า

_____. หลักการบริหารการศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2528, 373 หน้า

รุ่ง แก้วแดง รายงานการสัมมนาการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์

และทำปกเจริญผล 2521, 154 หน้า

ฉ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ทวีกิจการพิมพ์

2524, 286 หน้า

วัฒนา สุวรรณไตรย์ ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 164 หน้า อัดสำเนา

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และ สุพิชญา ธีระกุล การบริหารโรงเรียนและการนิเทศ

การศึกษาเบื้องต้น ขนิษฐาการพิมพ์ 2520, 178 หน้า

วิจิตร ศรีธำณ "บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการ" วารสาร

สภาการศึกษาแห่งชาติ 11 : 62 - 75 สิงหาคม - กันยายน 2520

วิชาการ, กรม ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา หน่วยห้องสมุดศูนย์วัสดุการศึกษา 2508,

12 หน้า

วิชัย ราษฎร์ศิริ หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา ไทยวัฒนาพานิชย์ 2522. 170 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3

เรือนอักษร 2524. 153 หน้า

วิเชียร เทียมเมือง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทดลองใช้หลักสูตร

ประถมศึกษา 2521 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2519. 195 หน้า อัดสำเนา

วิไลวรรณ วิทธีโรจน์ การประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2525.

372 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือการอบรมครู เรื่องการใช้หลักสูตรประถมศึกษา

พ.ศ. 2521 โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ 2521. 162 หน้า

..... แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส ศึกษาธิการพิมพ์

2522. 211 หน้า

สัจด์ อุทรานันท์ "20 งานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา" ครูเชียงราย 10(18) : 30 - 34

ธันวาคม 2526

สนอง เครือมาก ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ชั้น ป.1 ที่เรียนมาจาก

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2519. 130 หน้า อัดสำเนา

สมพงษ์ จิตระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดกรุงเทพมหานครต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521. 184 หน้า อัดสำเนา

สมเดช มุงเมือง "การประถมศึกษาก้าวหน้าจริงหรือไม่?" ครูปริทัศน์ 7 : 36 - 50

มกราคม 2525

สิปปนนท์ เกตุทัต "รูปแบบการบริหารการศึกษาประชากรของคณะกรรมการพิจารณาปัญหา

การศึกษาประชากร" พัฒนบริหารศาสตร์ 20(1) : 76 - 88 มกราคม 2523

สุทธิผล ไนพันธ์ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป.1 ที่เรียน

จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2519. 107 หน้า อัดสำเนา

สุมิตร คุณานุการ "การส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา"

วิทยาสาร 3 : 16 - 18 มีนาคม 2518

สุริย บุญช่วย "ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำทางวิชาการ" พิชญ์ 2(1) : 59 - 66

มิถุนายน - กันยายน 2526

สามัญศึกษา. กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ คู่มือการบริหารงานวิชาการ จงเจริญการพิมพ์ 2522.

175 หน้า

ทวน พินธุพันธ์ "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน" มิตรครู 21(22) : 10 - 17

พฤศจิกายน 2525

องค์การ อินทรีมพรรย์ เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ (หน่วยที่ 11) กรุงเทพฯ ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์ชวนพิมพ์

2525. 525 หน้า

อมรชัย ดันติเมธ "การบริหารงานภายในโรงเรียน" จันทร์เกษม 160 : 5 - 7

พฤษภาคม - มิถุนายน 2524

อารี สายธร ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503

ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507. 141 หน้า อัดสำเนา

Best, John W. Research in Education. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1964. 320 p.

Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. 3rd. ed., New York, Harper and Row, 1970. 752 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill, Inc., 1981. 549 p.

Hoffman, Howardine G. "Pre-service and In-service Education for Beginning Elementary School Principal," California Journal of Elementary Education. 26 : 240, May, 1958.

Jacobson, Paul and others. The Principalship: New Perspectives. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1973. 791 p.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," in Journal of Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607 - 610, 1970.

Neagley, Rose L. and Dean N. Evans. Handbook for Effective Supervision of Instruction. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall, 1964. 274 p.

Shim, Shung Phing. "A Study of the Curriculum Effect of Four Teacher Characteristic on the Achievement of Elementary School Pupils," Dissertation Abstracts. 12 : 5225 - 5226, June, 1964.

Stoops, Emery and Russell E. Johnson. Elementary School Administration. New York, McGraw-Hill Book, Co., 1967. 721 p.

Wiles, John and Joseph Bondi. Supervision: A Guide to Practice. Ohio, Charles E. Merrill Publishing, Co., 1980. 379 p.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 907.

—

מכאן

8 มีนาคม 2527

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามสำหรับทำวิทยานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามทักษะที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวรวงคณา บัณฑยานาค เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาบริหาร
การศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี" ในการนี้จะต้องสร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม
สำหรับเก็บข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย เรื่องที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่ ในการสร้าง
แบบสอบถาม ตามขั้นตอนของการทำวิจัย จำเป็นต้องขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารและ
งานวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นผู้พิจารณาแต่ละ
ข้อคำถามว่า ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดหรือไม่ และข้อคำถามใดที่คลุมเครือบ้าง เพื่อจะได้นำมา
แก้ไขปรับปรุงใหม่

ข้าพเจ้าใคร่กราบเรียนเชิญท่านเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาแบบสอบถามในแบบสอบถามที่แนบให้แก่ข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับความ
กรุณา และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รวงคณา บัณฑยานาค)

นิสิตปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา

ที่ ทม 1007/0150

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๘ มีนาคม ๒๕๒๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาว วรางคณา ปันถายนาถ เป็นนิสิตระดับ
ปริญญาโท วิชาเอก การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหาร
และครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. ดร. ประชุม รอดประเสริฐ ประธาน

ผศ. ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความร่วมมือให้ผู้บริหารและครู ตอบแบบสอบถามใน
ระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๒๗ เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะไปรุดให้แก่กนิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

วชิรญา บัวศรี

(นางวชิรญา บัวศรี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร* ๓๑๑๘๘๔

7 มีนาคม 2527

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาววรางคณา ปันลายนาค นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหาร
การศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
"การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัด
สำนักงานการศึกษาจังหวัดนนทบุรี" เพื่อให้การวิจัยได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง
อันจะนำไป เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความร่วมมือ และตอบแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมกับ
หนังสือฉบับนี้ ในการนี้ขอเรียนชี้แจงว่าการตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อ
ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอกราบขอบพระคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(วรางคณา ปันลายนาค)

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ซึ่งตรงกับความจริงที่เกี่ยวกับตัวท่านและโรงเรียนของท่าน

1. สถานภาพเกี่ยวกับหน้าที่การงาน ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

- ☐ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ
☐ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
☐ ครูผู้สอน

2. วุฒิ

- ☐ ปริญญาตรีขึ้นไป
☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
☐ 5 - 10 ปี
☐ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

4. ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน โรงเรียนของท่านมีนักเรียน

- ☐ ต่ำกว่า 360 คน
☐ 360 - 719 คน
☐ ตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของท่าน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. ด้านนิเทศการศึกษา
3. ด้านการวัดและประเมินผล

จึงใคร่ขอความกรุณา เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านมีความคิดเห็นตรงกับ

1. ความคิดเห็นของท่าน

ตัวอย่าง

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การเลือกหนังสืออ่านประกอบ ควรเป็น หน้าที่ของผู้บริหารเพียงผู้เดียว	✓				

ข้อที่	รายการ	ระดับความถี่เห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	<u>ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน</u> โรงเรียนควรจัดทำโครงการปฏิบัติงาน ทางด้านวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร ตลอดปี					
2.	หลักสูตรและแผนการสอนที่กรมวิชาการ จัดทำเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้เลย ไม่จำเป็นต้องนำมาปรับปรุง					
3.	การจัดทำแผนการสอนร่วมกันในระหว่าง กลุ่มโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ					
4.	ห้องศูนย์วิชาการ ไม่มีความจำเป็นต่อ การเรียนการสอน					
5.	การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยห้องสมุด					
6.	ควรแสวงหาบุคคลในท้องถิ่น เพื่อเป็น วิทยากรในการเรียนการสอน					
7.	ผู้บริหารไม่ควรมีชั่วโมงสอน เพราะมี งานด้านอื่นที่จะต้องทำและรับผิดชอบ มากอยู่แล้ว					
8.	ควรจัดให้มีการประชุมครูอย่างน้อย เดือนละครั้ง เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิด เห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9.	โรงเรียนควรจัดศูนย์รวมตารางสอน ให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการสอน ของครูได้					
10.	การจัดตารางสอน ควรจัดวิชาทักษะ ไว้ตอนเช้าเสมอ					
11.	การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด เป็นหน้าที่ ของผู้บริหาร					
12.	ควรให้ครูจัดทำโครงการผลิตสื่อการเรียน เพื่อเสริมการสอนตามแผนการเรียน					
13.	ควรจัดฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการ ผลิตสื่อการเรียนได้ด้วยตนเอง					
14.	ก่อนเปิดภาคเรียน ควรจัดให้มีการสำรวจ ความต้องการการใช้วัสดุอุปกรณ์ของครู เป็นรายวิชา					
15.	การจัดตารางสอน จะจัดวิชาใดไว้ ตอนเช้าหรือบ่ายก็ได้					
16.	การแนะนำไม่มีความจำเป็นสำหรับ โรงเรียนประถมศึกษา					
17.	โรงเรียนควรติดต่อขอความช่วยเหลือ จากสถาบันผลิตครูในด้านเกี่ยวกับการผลิต สื่อการเรียนการสอน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิด เห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18.	การจัดครูเข้าสอนประจำวิชาหรือ ประจำชั้น ควรคำนึงถึงความสมัครใจ ของครูผู้สอน					
19.	การใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปที่โรงเรียน จัดซื้อมา ย่อมสะดวกและได้ผลมากกว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ครูผลิตขึ้นเอง					
20.	การสอนซ่อมเสริม ไม่สามารถช่วยพัฒนา การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนอ่อนได้					
21.	ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย ชุมนุมดนตรี เพื่อตอบสนอง ความถนัดและความต้องการของนักเรียน					
22.	โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียนมีโอกา สจัดนิทรรศการและจำหน่ายผลงานของ นักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง					
23.	โรงเรียนควรจัดทำจุลสารหรือข่าวสาร ของโรงเรียน เพื่อเป็นการเผยแพร่ ความรู้และประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียน					
24.	ผู้บริหารควรเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับ การจัดครูเข้าสอนแต่เพียงผู้เดียว					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	<u>ด้านนิเทศการศึกษา</u>					
1.	การนิเทศการเรียนการสอนภายใน โรงเรียน เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหาร ครูผู้สอนไม่ควรทำการนิเทศกันเอง					
2.	ควรจัดให้มีโครงการยกย่องครูที่มีการสอน ดีเด่นขึ้นภายในโรงเรียน					
3.	การนิเทศการเรียนการสอนโดยผู้บริหาร ไม่มีความจำเป็น					
4.	ในการส่งครูเข้าอบรมทางวิชาการทุกครั้ง ควรให้ครูได้สรุปผลที่ได้จากการอบรม ให้ครูทั้งโรงเรียนได้ทราบโดยทั่วถึง					
5.	ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรขึ้นอยู่กับ การนิเทศของผู้บริหารโรงเรียน					
6.	การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อ สามารถ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนได้					
7.	ผู้บริหารและครูควรให้ความสนใจศึกษา ผลการวิจัยทางการศึกษาให้ทันสมัย อยู่เสมอ					
8.	ผู้บริหารควรเลือกสรรผลการวิจัยทาง การศึกษามาเผยแพร่ให้ครูได้มีโอกา สรับทราบ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9.	การจัดทัศนศึกษา เป็นการส่งเสริม การเรียนการสอนให้แก่ครู					
10.	การนำผลการวิจัยทางการศึกษามา ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เป็น การกระทำที่เกินความจำเป็น					
11.	ควรเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาดูงานใน โรงเรียนที่มีผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับดี เด่น					
12.	การนิเทศการศึกษาของโรงเรียนประถม เป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ เท่านั้น					
13.	ควรจัดให้มีการสาธิตการสอนในบางวิชา โดยผู้ชำนาญการสอน เพื่อเป็นตัวอย่าง ที่ดีแก่ครู					
14.	ผู้บริหารควรหาโอกาสเยี่ยมชมชั้นเรียน อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง					
15.	การเยี่ยมห้องเรียนของผู้บริหาร ควรใช้ เวลาไม่เกิน 5 นาที					
16.	ควรนำความคิดเห็นของผู้ปกครอง ประชาชน มาเป็นแนวความคิดในการ ปรับปรุงงานวิชาการ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
17.	การเชื่อมต่อเรียนของผู้บริหาร ควรใช้ เวลาอย่างน้อย 15 นาที					
18.	ในการเชื่อมต่อเรียน ผู้บริหารควรบอก ข้อบกพร่องกับครูผู้สอนทันที เพื่อจะได้ ปรับปรุงการสอน					
19.	ควรจัดทำรายงานความเคลื่อนไหวทาง วิชาการให้ครูทราบทุกเดือน					
20.	ควรสนับสนุนให้ครูได้สังเกตการสอน ของเพื่อนครูที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน					
21.	การส่งครูไปร่วมรับการอบรมและสัมมนา ย่อมทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน					
22.	ควรจัดแหล่งบริการตำราและเอกสารไว้ สำหรับให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเป็นการเฉพาะ					
23.	การอบรมครูทางวิชาการบ่อย ๆ ย่อมสร้าง ความสับสนแก่ผู้รับการอบรม					
24.	ครูผู้ที่เป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน ควรใช้ ครูอาวุโสเท่านั้น					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u> โรงเรียนควรจัดทำแบบประเมินพฤติกรรม ในแต่ละรายวิชา					
2.	ควรรายงานผลการเรียนการสอนให้ ผู้ปกครองทราบอย่างเป็นปัจจุบัน					
3.	ผู้บริหารควรสรุปผลการสอบทุกชั้นและ แจ้งให้ครูทราบ					
4.	ครูควรมีอิสระในการจัดทำข้อสอบหรือ วัดผลการศึกษานักเรียน					
5.	การรายงานผลการเรียนหรือไม่รายงาน ผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ไม่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน					
6.	ตามหลักสูตรใหม่ เพื่อให้การวัดผลเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ควรใช้ข้อทดสอบแบบ ปรนัย เท่านั้น					
7.	ไม่ควรนำเวลาเรียนของนักเรียนมา เป็น เกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน					
8.	ผู้บริหารควรแนะนำให้ครูประจำชั้น ใช้แบบทดสอบทั้งแบบอัตนัยและปรนัย อย่างพอเหมาะพอควร					
9.	ควรตั้งกรรมการวิเคราะห์และปรับปรุง คุณภาพข้อสอบ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10.	การร่วมมือและประสานงานกันระหว่าง กลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำข้อสอบ จะมีผล ดีกว่าแต่ละโรงเรียนจัดทำเอง					
11.	การวัดผลในโรงเรียน ควรใช้แบบทดสอบ แต่เพียงอย่างเดียว					
12.	โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำ ในเรื่องการวัดและประเมินผลแก่ครู อย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง					

ขอขอบพระคุณ

วราภรณ์ ปันลายนาถ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ วรรณภา ปิ่นลายนาค เกิด 2 มกราคม 2489

- การศึกษา**
- 2505 สำเร็จการศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี
- 2509 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดปากน้ำ (พิบูลสงคราม)
จังหวัดนนทบุรี
- 2511 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนกตาโหมอุทิศ
จังหวัดนนทบุรี
- 2514 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเบญจมราชาลัย
จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- 2519 สำเร็จการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (วิชาเอกวิทยาศาสตร์
วิชาโท คณิตศาสตร์ คหกรรมศาสตร์) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
- 2519 ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.)
- 2521 สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอก เคมี วิชาโท โภชนาการ
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 2527 สำเร็จการศึกษาปริญญาโทบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอก การบริหารการศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การปฏิบัติงาน

- 2518 ครูผู้ช่วยโรงเรียนวัดไทรน้อย อ. ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
- 2519 ครูตรีโรงเรียนวัดแคไฉ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) อ. เมือง จังหวัดนนทบุรี

ปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดแคไฉ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) อ. เมือง
จังหวัดนนทบุรี